

మన బిడ్డలు

మేలురకము వజ్రములకు

ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వము

ఒకటేధర

ప్రత్యేకఖ్యాతి

మేలురకము

శుభప్రసిద్ధి

సురాజ్ మల్స్

313, ఎస్ ప్రెస్ నేడ్, మదరాసు.

మన బిడ్డలు

గ్రంథకర్త :

బుర్రా వేంకటనాంచారయ్య, ఎం.ఏ.

ప్రకటనకర్తలు :

న.మ్మాళ్వార్స్

౨౧, స్ట్రీట్ నెం. ౨౧౦, మద్రాసు.

పోస్టుబాక్స్ నెం. ౨౧౦, మద్రాసు.

పర్వస్వామ్య }
సంకలికము. }

౧౯౩౮

} వెల ఆరు అణాలు,
} లేక ఒక పిలింగు.

విషయసూచిక

౧. గర్భోత్పత్తిక్రమము	౫
౨. గర్భిణుల విషయములు	౧౧
౩. బిడ్డల పెంపకము	౧౪
౪. బిడ్డల రోగములు	౨౫
౫. బిడ్డలు—నిద్ర	౨౯
౬. బిడ్డలు : నవ్వు	౩౨
౭. తల్లితండ్రులు మెలగవలసినతీరు	౩౫
౮. శిశుణము	౩౭
౯. పసిబిడ్డ—భాష	౩౯
౧౦. పసిబిడ్డ—అనుకరణము	౪౭
౧౧. పసిబిడ్డ—ఆట	౫౩
౧౨. పసిబిడ్డ—భయము	౬౨
౧౩. బిడ్డలు—కలలు	౬౫
౧౪. బిడ్డలు—కథలు	౬౯

మన చిడ్డలు

గర్భోత్పత్తిక్రమము

మనజీవితము జీవాణువులపై నాధారపడియున్నదని మనకందఱికినిఁ దెలిసినవిషయమే. అయినప్పటికి నట్టిజీవాణువులు పిండోత్పత్తికిపూర్వ మనిర్దిష్టమగు నవస్థయందుండుననియును, విచిత్రసంయోగము నొందినప్పుడే గర్భమగుచున్నదనియును మననస్పృశక. వాస్తవము విచారింపగా నట్లుకాక యీజీవాణువులుగూడ నిర్దిష్టమగు జీవభ్రమగల్గియుండి యొకప్రత్యేకమగు నభివృద్ధిగాంచుచున్నవని తేలుచున్నది. జీవాణువు పితరులయంశము, దీనియభివృద్ధియే శిశువగును. ఈయభిప్రాయము నధునాతనులగు శాస్త్రజ్ఞులు కొంతవఱకు దిద్దియుండిరి. జీవాణువులు గర్భోత్పత్తిసమయమున తల్లిదండ్రు లిద్దఱినుండియు సంయోగమునుగాంచి పిండముగ నేర్పడుచున్నవనిరి. సూక్ష్మదర్శిని మొదలగు పరికరములు వృద్ధిగాంచి వస్తుస్వభావముల నిజస్థితిని దెలియ నుంకించు శాస్త్రజ్ఞులకెంతని దోడ్పడు నీనాటికాలంబున నీజీవాణువులు పితరుల శరీరోత్పన్నములు కావనియు; తరతరములనుండియు వారివారి

పూర్వీకులవలని వంశపారంపర్యముగ దత్తములగుచున్న వనియు శార్మణ్యులగు లై సుమన్ గారు నూతనసిద్ధాంతముల బయలుదేరదీసిరి. దీపంబువలన మఱియొకదీప మెట్టు లుత్పన్నమగుచున్నదో యటులనే యీజీవాణువులు గూడ తరతరములనుండియు నొకవంశమునం దుద్భవించిన యొకరినుండి మఱియొకరిలోఁ బ్రవేశించుచున్నవి. లేక మఱియొక నూతనజీవిగఁ బరిణామము నందుచున్నవనుట సమంజసమేమో! అట్టిజీవియొక్క నాశికాద్యవయవములు గూడ నట్టిసూక్ష్మజీవులయందే యిమిడియున్నవట! దీనిని బట్టి యొకపిల్ల పానిముక్కు తండ్రిముక్కును, మోము తల్లిమోమును పోలియున్నచో నాతని నాసికానిర్మాణమున కాతని తండ్రియందలి జీవాణువులెక్కువగఁ దోడ్పడినవనియును, మోమునేర్పాటుచేయుటకుఁ దల్లిజీవాణువులెక్కువగ పాటుపడెననియును తేలుచున్నది.

తల్లితండ్రులలో నేరైన నంగవిహీనమైనచో వారికిగల్గు సంతానము తప్పక యంగవికలమై గల్గుచుండుటలేదేలనని చదువరులకు సందియము జనింపవచ్చును. తల్లిదండ్రులకు మధ్యలో నంగవైకల్య మేర్పడినచో నట్టి వారికి జనించెడు బిడ్డ లంగవికలులు గానేరరు. తల్లిదండ్రులు పుట్టుకతోడనే నంగవికలులై నప్పుడు సహిత మొకప్పుడు దృఢగాత్రులై నబిడ్డలు జనించుటలేదా దీనికి కారణమేమో మీకు తెలియనా? వారిపూర్వీకుల గుణగణములు బిడ్డలకు సంక్రమించుచున్నవని యర్థము. ఇటులనే పితరులు స్వప్రతినిర్వహణమునందు నేయంగము నెక్కువగ నుపయోగించుచున్నారో యటియంగము వారిసం

తానమునందెక్కువ బలిష్ఠమై గానవచ్చును. జీబ్రాయను జంతువు మెడనుచాచి యాహారమును గ్రహించెడు స్వభావము గలదగుటచేతనే దానికంఠము పొడవైనదని పరిణామవాదుల మతము.

గ్రిగరీమెండల్ యనునాతడు పిండోత్పత్తికి పూర్వమీజీవాణువులున్న మఱికొన్ని యణువులును తల్లిదండ్రులిద్దఱి శరీరసంబంధములై నవి కలియుననియును, తిరిగి యవి విచ్ఛిన్నములై సంశ్లిష్టతజెందు సమయమున పితరులిద్దఱిలో నెవ్వరియణువు లెక్కువకలియునో వారిపోలికనే శిశువు జనించుచుండుననియును నుడుపుచుండిరి. కనుక అట్టిదంపతులకు జనించెడు సంతానములో కొందఱుతండ్రి పోలికను మఱికొందఱు తల్లిపోలికను జనింతురు. మెండల్ గారు పూర్వికుల గుణగణములు గర్భస్థుడగు శిశువున కబ్బవచ్చు- నబ్బకపోవచ్చుననియు నొకవేళ యబ్బినను నేరుగా నబ్బకయే నట్టిశిశువు తల్లిదండ్రులలో నేరికేని యబ్బి వారినట్టివి బాధింపకయే శిశువునందుమాత్రము తలయెత్తుటకద్దు. శరీరసంబంధమైనను మనస్సంబంధమైనను కొన్ని లోపములు పితరులలో నొక్కరికిమాత్రమే యున్నచో నట్టిలోపములు కొంతవఱకుమాత్రమే శిశువున కబ్బుననియును; అట్టిశిశువులు పెరిగి పెద్దవారైనతర్వాత పరిపూర్ణాశోగ్యనంతులను వివాహమైనచో వారివారి యందలి లోపములు తమసంతానమున కంటకయే క్రమముగ నదృశ్యమగును. అందులకే మనవారు రక్తస్పర్శ గలవారిని వివాహమాడరాదని నిషేధించియున్నారు. రక్తస్పర్శగలవారికేదేని లోపములున్నచో నట్టిదంపతుల

కిద్దటికిని లోపములుండును. అట్టిలోపములు వారినంతా నమునందు ద్విగుణీకృతమగుననెడు భీతియే యిట్టినిషేధమునకు దారితీసియుండును.

ఈజీవాణువులు బొందెడు పరివర్తనము ననుసరించు కొనియే కవలలు సహితము జనించుచున్నారు. వీరొకప్పుడు మాత్ర్వండాశయమునందలి యొక జీవాణువునుండియే జనించుచున్నారు. అట్టివారల యుత్పత్తియొకటే యాణువు వలన గల్గును గనుక వారిగుణగణములు నాకారముగూడ నొక్కటిగనే యుండును. వారిని గుర్తించుటగూడ కష్టతరమే. వారిభావనలుగూడ నొకటేతీరుగనుండును. అట్టివారు వివిధదేశమునందుండినను నేకకాలమున నొకటే కార్యమాచరింతురట!

పిండము—పరిసరములకు ధానిపైగల ప్రభావము

మనము శిశువు చేటలోఁబడినప్పటినుండిమాత్రమే తాని నమితశ్రద్ధతోఁ జూచుచున్నాము. కాని మాతృగర్భము నందున్నతరి దానివిషయ మంతగా శ్రద్ధబుచ్చుకొనుటలేదు. అప్పుడుగూడ పరిసరములు దానిలో నెన్నియో మార్పులను జనింపఁజేయుచున్నవి. పితరులు త్రాగుబోతులైనచో వారలకు జన్మించుశిశువు బలహీనుడై పుట్టుటయుకద్దు. క్షయరోగముతో తల్లిదండ్రులలో నెవ్వరేని బాధపడువారలైనచో నట్టిక్షయ మొదలగు వ్యాధులు గర్భస్థుడగుశిశువు నంటునని కొంతమంది యభిప్రాయము. కాని నవీనశాస్త్రవేత్త లది జరుగుటలేదని ఘోషించియున్నారు. శిశువు మాతృసంబంధమగు సండాశయమందున్నపుడు తల్లిరక్తమువలననే యది

పోషింపఁబడుచున్నది. శిశువునుండి కల్మషముతోఁగూడిన రక్తము తల్లిహృదయములోనికిఁబోయి మఱల పరిశుభ్ర పఱుపఁబడుచున్నది. అటుల పోషించుటకే గర్భిణీస్త్రీల యందు సామాన్యముగ ఋతుస్రావ ముగిపోవుచున్నది.

శిశువండాశయమునందున్నపుడు తల్లియనుభవించు నుఖదుఃఖములు శిశువు నొకవంతరితిగా నంటుచున్నవి. గర్భిణికి బటానీలపై మక్కువగల్గెననుకొనుఁడు. ఆమె కట్టిమక్కువ తీరనిచో బటానివంటి మచ్చయొకటి శిశువు నొడలిపై యగుపడుచున్నది. పుట్టుమచ్చలు సాధారణ ముగ నిట్టికారణములకే గల్గుచున్నవి. ఒకప్పు డొకగర్భిణి తనభర్తచేయి విరిగిపోగా వైద్యశాలయందు శస్త్రచికిత్స గావింపఁబడుటజూచి యడలజొచ్చెనట. ఆమెప్రసవించినపు డాపసిగందు చేతిపై న నొకమచ్చ యుండెనట. ఇంకొకగర్భిణి బెత్తముపుచ్చుకొని వంగిపోయి భిక్షుట నముజేయుచున్న వయోవృద్ధుని స్థితికి జాలిజెందెనట. ఆమెకుగల్గిన శిశువుచేతిపై బెత్తమువంటి మచ్చయొకటి పొడువుగా గానబడెనట. ఇందులకే మనవారు గ్రహణము నాడు మొటికిపట్టిన చంద్రుని గర్భిణులజూడనీరు. అట్లు చూచినవారికి గల్గుబిడ్డలున్నా తప్పక గ్రహణపుమొటిక గలవారే యగుచున్నారు.

త్రైదేవగొట్ట మొదలగువారు గర్భిణియగు తల్లి సరియైన యాహారమును భుజించి తనయారోగ్యమును కాపాడుకొనకపోయినచో నామెకు గల్గుబిడ్డడు దుర్బలుఁ డును, మనోవైకల్యముగలవాఁడు నై జనించునని నుడువు చున్నారు.

క్షయ మొదలగు నంటుకోగములతో బాధపడు తల్లులు తగుజాగ్రత్త వహింపవలయును.

తల్లిశరీరమునందు కొన్నివిషము లేర్పడునపు డవి గర్భస్థుడగు నర్భకునకు మోసముదెచ్చును గర్భిణుల యుదరములోనికి సీసము మొదలై నపదార్థములు పోగూ డదు. అట్లుపోయినచో గర్భప్రావముగల్గును. గర్భిణి చాలినంత ద్రవపదార్థమును గ్రోలనిచో నామెకు మూ థులు జనింతురు అదియునుంగాక పిండోత్పత్తికాలమున మాతాపితరులకుగల్గు నానందము, దుఃఖము, మనోవికా సము మొదలగు భావములుగూడ కొంతవఱకు గర్భస్థుని పై ప్రోద్బలమువహించుచునే యుండును.

తల్లి మనోభావములు—పిండముపై వానికిగల ప్రభావము

తల్లి గర్భకాలమున ననుభవించెడు నుద్రేకాదు లను చాలవఱకు బిడ్డనికి సంక్రమింపజేయుచున్నది. నెపో లియనుచక్రవర్తి తల్లి తనభర్తతో యుద్ధభూమికేతెంచి గర్భిణియైయున్న భర్తతోఁబాటు కష్టనుఖముల ననుభ వించెనట. అందులకే యామెకు జగద్విఖ్యాతపాత్రు డగు నెపోలియను చక్రవర్తి యుదయించెను.

ఒకప్పు డొకయూపు పొర్లునమయమున నొకయూల కాపరి దానికొక పొడలకఱ్ఱను జూపెనట, తత్సలితముగ డానికి మచ్చలుగలదూడ బుట్టెను.

౨

గ ర్భ ణు ల వి ష య ము లు

చాలమంది గర్భమును నిజముగ ధరించకపోయినను ముచ్చటకు “మా అమ్మాయికి నెలతప్పి”న దని మనలో కొందఱు బిడ్డ తప్పిబిడ్డలగుదురు. అయినను కొన్ని చిన్నై లేస్త్రీయందు గనబడునో యాస్త్రీ గర్భముధరించి నటుల ఋజువగును. అధోనిర్దిష్టములగు చిహ్నములలో నేయొకటో గానవచ్చినచో నతిత్వరితముగ గర్భమని నిర్ణయించుటకు వలనుపడదు. కొందఱికి కడుపులో బల్ల పెరుగుటవలన గర్భణులవలె గానవచ్చుటయు సహజము. అయిదవ మాసము పైఁ బడగ నే వైద్యునిచే గర్భమో కాదో పరీక్ష చేయించుకొను టుచితము. క్రమముగ బహిష్టగువారికి నెలతప్పినచో గర్భమనియనుకొనుటకు వీలున్నది. ఒక నెలకే స్తనములు కొంచెము స్థూలములై నునుపెక్కును. వేవిళ్లు కొందఱిని బాధపెట్టును. పొత్తికడుపుబుకుట మూడు లేక నాల్గవమాసము వచ్చువఱకును కనుబడదు. అయిదవమాసము రాగ నే పిల్ల తిరుగుటకు మొదలిడును. ఇట్టిచర్య గర్భమును తప్పక నిర్ణయించునుగదా! ఈక్రిందిపట్టిక సాహాయ్యమువలన ప్రసూతిసమయమును చదువరులు తమకు తామే నిర్ణయించుకొందురుగాత!:-

ఒక నెలకు, సంశ్లిష్టతగాంచిన పితరుల జీవాణువు లొక అరఅంగుళమువఱకు పెరిగి, మెలిచుట్టుచుట్టుకొనిన యొకచేపవలె గానవచ్చును. రెండవమాసమున పిండ

మొక అంగుళమునకుపై గ నుండినను నిర్దిష్టరూపమును మాత్రము బడయుటలేదు. కాలక్రమమున పిండమున కవయవాదులేర్పడును. గర్భిణికి తగినయాహార మొ సంగవలయును. అట్లొసంగకపోయినచో నామె బలహీన యగుటయేగాక గర్భముకూడ సరిగా వృద్ధిపొందనేరదు.

గర్భిణీస్త్రీ నెటుల పోషింపవలయునో యించుక విచారించుము. వేకటికి తగినంత శరీరవ్యాయామ ముండ వలయును. ఆమెకు తగిన వ్యాయామముండినచో సుఖ ప్రసవమగును. గర్భిణి చేతులు భుజములపైకెత్తి బట్టలు మొదలై నవి యారవేయకూడదు. ఆమె విశ్రాంతి యెక్కువగఁ దీసికొనవలయును.

గర్భిణులు కొంచెమెక్కువగ నాహారము తినుట మనమందఱ మెరిగినవిషయమేగదా! గర్భధారణసమ యమున స్త్రీలకు పాలు మంచియాహారమగును. వారు కొంచె మెక్కువగ నాకుకూరలుగూడ దినుచుండవల యును. ఆకుకూరలయం దినుముండును. ఎక్కువగ దబ్బ కాయ, నారింజకాయ, కమలాఫలములు, నిమ్మకాయలు గర్భిణులకు తగులవలయును, గర్భిణుల పండ్లకు జబ్బు చేయుట మనమెరింగియేయున్నాము. అందులకే కొం దఱు బాలింతరాండ్రు పండ్లకు కప్పతోముచుందురు. గర్భిణులు నూనెధిమనుల నెక్కువగ వాడినచో పండ్ల జబ్బునకు గుఱికారు.

ఇక రెండుమూడు మాసములకు ప్రసవవీతురనగా గర్భిణుల చూచుకములవిషయము తగినంత శ్రద్ధవహింప వలయును. వానిని బాగుగ ననుదినమును కడిగి కొంచె

మాముదముతో మర్దనచేసినచో పాప మాయబలలకు బాధతప్పను. ఆరవమాసముననే యొకప్పుడు నొప్పులారంభించును. అట్టిసమయమున సజీవమగు శిశువు జనించుటరుదు. ఎనిమిదవమాసము దాటినపిమ్మట బుట్టెడు బిడ్డలు జీవముతోనే జనింతురు. వైద్యులసలహాగైకొనినచో సకాలమున నొప్పులురాకుండు ప్రకరణమును వివరింతురు. ప్రసవమగుటకు రెండుమాసములు ముందు గర్భిణికి మలబద్ధకమేర్పడును. మందముజేసెడు వస్తువుల దినకుండునట్టియెడ గర్భిణు లొడలుకాపాడుకొనుట శ్రేయోదాయకము. గర్భిణులు క్రమముగ నుచితభోజనము చేయుచో గుండెలలో మంట పసరు పేరుకొనుట మున్నగు బాధలకు గురికారు.

నొప్పులు

అనుభవజ్ఞులగువారు నొప్పులువచ్చు సమయమును బాగుగ గుర్తింపగల్గుదురు. కాని క్రొత్తవారైనచో నొప్పులువచ్చుటకు నాలుగైదుదినములు ముందే యేపొత్తి కడుపుగోనో నులినొప్పి మొదలుపెట్టినను, అవే నొప్పులని యాతుర్దా పడుదురు. నొప్పులు మొదట సన్నముగ నడుములో ప్రారంభించి గర్భమునందు మెలిబెట్టును. ఈ విషయ మింతకంటె నెక్కువ వ్రాయుచుచితముకాదు.

ఆస్పత్రులకు కనుటకు పోవునపుడు గర్భిణులు కడుంగడు జాగ్రత్తతో నుండవలయును. అక్కడ వారికి కొన్నియంటురోగములు తగులవచ్చును. వీరితోపాటు కనుట కాస్పత్రికి వచ్చినవారిరోగములు వీరికి సంక్రమింపవచ్చును. అందఱు నచ్చటిగదులు మంచములు నుపయో

గింతురుగదా! మున్నుందట్టిరోగములు గలవారు వాడిన పనిముట్లు మొదలై నవి వాడుటవలన నట్టిరోగములు సంక్రమించును. ఒకగదిలో మనము ప్రవేశించుటకుముందు, అగదికి బాగా పొగవేయవలయును. మంత్రసానులలో కొందఱికి చెడురోగము లుండవచ్చును. కనుక వారితో గర్భిణులు బహుజాగరూకతగ మెలగవలయును. కొఱుకు మొదలై న రోగములున్న దంపతులకుఁ బుట్టినబిడ్డలు విశేషముగ మరణించుట మనము సాధారణముగ జూచుచున్నారముగదా! వారివిషయము పితరులు తగుశ్రద్ధ వహించి మందుమాకులిప్పించినచో వారట్లాకురాలునట్లు రాలకుందురు.

3

బి డ్డ ల పేం ప క ము

బిడ్డలు సాధారణముగ మొదటివత్సరమునందే శీఘ్రముగ తోటకూరకాడవలె పెరుగుదురు. వానికా రోగ్యమును ప్రసాదింపనెంచిన తల్లు లుచితాహారదానము వలనను నెల్లపుడు బిడ్డను కంటికిరెప్పవలె కాపాడుటచే కృతకృత్యులగుదురు.

తల్లి స్తన్యమే బిడ్డకుత్తమోత్తమము. ఈనాటికాలమున స్త్రీలుసహితము రాచకార్యములందు పాల్గొని కాలమునంతయు నెట్లోవ్యయించుచుండిరిగదా! అట్టివారికి బిడ్డకుపాలిచ్చుటకు సమయముచిక్కుటరుదు. ఎట్లో

సందుచేసికొని స్తన్యమును తనశిశువున కొసంగెడుమాత యాశిశువున కెంతయో యుపకారము చేసినదానిలో లెక్క.

అయినను కొందఱుతల్లులు తమబిడ్డలకు పాలిచ్చి వారిని మిత్తి నోటబెట్టుచున్నారు. ఈయవ్యాధివలన బాధ పడు తల్లులును, తమయారోగ్యము సరిగాలేనివారును తమ బిడ్డలకు చాలినన్నిపాలు తమయొద్దనున్నవోలేవో యని తనతహాబడువారును బిడ్డలకు పాలీయరాదు. ఎప్పుడును తల్లి గిల్లి కఙ్జాలుపెట్టుకొనినను, ఆమెకేదేని యాశాభంగము గల్గినను, విషాదకరమగువార్త వినినను ఆమెదగ్గర పాలెండిపోవును. కాని తిరిగి యామె యారోగ్యమును పొందినపిమ్మట మొదటివలెనే యామెయొద్ద సమృద్ధిగ పాలుండును. తల్లి పాలిచ్చుటకు వీలులేనప్పుడు యోగ్యురాలై యెట్టిరుగ్గుతయులేని దాదిచేత పసివానికి పాలిప్పించవలయును. అట్టిదాది దొరకనిచో మంచియావుపాలు బిడ్డని కిచ్చుట మంచిది.

పండ్లువచ్చు సమయమునందు శిశువిషయము తల్లి శ్రద్ధవహింపవలయును. సాధారణముగ నారవనూసము పైబడగనే బిడ్డలకు పండ్లువచ్చును. కొందఱికి శీఘ్రముగను మఱికొందఱి కాలశ్యముగను పండ్లువచ్చును. పాలపండ్లేగదా యని, బిడ్డలపండ్లు గొగ్గులుగవచ్చినను నొప్పి యెత్తినను తగినంత శ్రద్ధవహింపకుండ యూరుకొనరాదు. దంతవైద్యునిచే పాలపండ్లకుగల్గు వ్యాధులన్నింటిని వెంటనే రహితముచేయించవలయును. మొదట పలువరుస సరిగనుండిన నేతప్ప యూడివచ్చినతర్వాత నది వంకరటిం

కరలులేక సరిగనుండదు. పాలపండ్లురాగానే బిడ్డ ఘన పదార్థమునుగూడ మెక్కెగలదని మనమర్థముచేసికొన వలయును. పుట్టుకతోడనే బిడ్డ కిగువదిపండ్లు చిగుళ్ళచాటున దాగియుండి యవివే కొన్నినూసములైనపిమ్మట బయటపడుచున్నవి. పండ్లువచ్చునమయమున బిడ్డలు ఏరే చనములచే బాధపడుదురు. అప్పుడే బిడ్డలు దేనినిపట్టినను కఱచుచుందురు. అట్టియెడ విటమిను డి అధికముగ వారికొసంగవలయును. అదియే యెముకలకు పుష్టిసొసంగునది. ఈసమయమున సనేకరోగములకు తమబుడుతలు గుఱియగుదురని కొందఱుతల్లులు అల్లటతల్లట్లు గుఱుతురు. వారియారోగ్యమువిషయము తల్లులు తగినంత శ్రద్ధవహించినచో వారినెట్టివ్యాధులును చెనకవు.

కొంచెము పెద్దవారైనపిమ్మట పిల్లలకాటబొమ్మలన తగనిప్రేమ. వారికి నచ్చినబొమ్మలు కొనియిచ్చు బాధ్యత తల్లిదండ్రులది. అట్టిబొమ్మలను బిడ్డలకొసంగుటకుముం దెట్టివి వారియారోగ్యమునకు ప్రతిబంధకరము లో మన మాఁగించివలయును. అట్టితరుణమున బిడ్డ కేవల స్తు విచ్చినను నోటిలోపెట్టుకొనుచుండుట మనమెఱింగియే యుంటిమిగదా! రంగుపూసిన బొమ్మలు అందును ఆకుపచ్చరంగు పూసినవి వారి కొసంగరాదు. అట్టివి వారు నోటిలో పెట్టుకొనినచో తప్పక ముప్పువచ్చును. సీనారేకు డబ్బాలతోఁజేసిన బొమ్మలిచ్చిన వారువానితో వొడలు కోసికొనవచ్చును. రబ్బరుబొమ్మలు వారి కిచ్చినచో వారు వానిని కొరికి కొంచెముకొంచెముగ మింగివేయవచ్చును. శెల్యులాయుడు బొమ్మలైనచో నిప్పంటుకొని వారి

కపాయకరము లగును.

బిడ్డలను స్నానముచేయించుటెట్లో యిశముందు కొంతవఱకు విచారితము. ఈవిషయమై మనభారతదేశమునందలి తల్లులెంతయో యనుభవము గడించినదియున్నారు. వారి నెట్లు స్నానముచేయించవలసినదియు నేను వ్రాయను. కాని యేయేకాలములందు బిడ్డలను స్నానము చేయించు టుచితమో మొదలగు విషయములను మాత్రము కొంతవఱకు వినరింతును. పాలిచ్చినతర్వాత గంటకులోపుగాగాని పాలిచ్చుటకుపూర్వ మరగంటకు ముందుగాని బిడ్డలను జలకమాడింపరాదు. పిల్లవానిని స్నానమునకు తీసికొనివెళ్ళుటకుముందే యుపకరణములన్నింటిని సిద్ధముచేసికొని యుండవలయును. అట్లయినచో వాని నెక్కువకాలము నానబెట్టకుండ పోవును. పొత్తెళ్ళగుడ్డలు మొదలైనవి అల్పాచమానాదులచే చెడును. కనుక నట్టివానిని పదేపదే మార్చుచుండవలెను.

బిడ్డ పసిబట్టియేడ్చునపుడు హేతువును మనమారయవలెను. వానిబట్టలు తడిసినవా? చలివేయుచున్నదా? యుక్కపోయుచున్నదా? పక్కవత్తుకొనుచున్నదా? ఆకలియైనదా? చెవిలో పోటా? చేతులు కాళ్లు మొదలైనవి మెలివైచుకొనెనా? చీమలో దోమలో తొందరజేయుచున్నవా? అజీర్ణమో మలబద్ధమో వానినేడ్పించుచున్నదా? మన మారయవలయును.

తల్లిదండ్రులవ్యాధులు బిడ్డలనంటుచున్నవా?

వ్యాధులు వన్యమృగములను సహితము బాధించును. అయినను మానవుని పీడించినటుల రుజ క్రవ్యాదుల

జెనకదాయెను. కతమేమి? మృగములు సహజజీవనమును నెరపుచుండును. మానవుడన్ననో ప్రకృతి విరుద్ధముగ మెలగి దురభ్యాసములకు లోనగుటవలన రోగమునకు గురియై గతించుచున్నాడు. వ్యాధితో పీడింపబడు మృగములు సంతానమును బడయకనే మరణించును. మానవుడు వైద్యసాహాయ్యమున తెప్పిరిలి తనరోగమును తన సంతానమునకు సంక్రమింపజేయును. ఇదియునుగాక మనుష్యుఁ డటవీజాతులన్నింటికంటెను ప్రాయమున చిన్నవాఁడు. మృగము లనాదిసిద్ధములై చార్ఘ్యయుక్తములై యొప్పారుచుండుటవలన వ్యాధులకు లొంగవాయెను. మానవుని సహచర్యమువలన క్రవ్యాదులకు వ్యాధులంటుటయుకద్దు. మనోవ్యాకులతయు మానవునకు వ్యాధులను దెచ్చి పెట్టుటకు నవకాశముగలదు.

శిశువాకప్పుడు పుట్టుచునే పితరులలో నొకరికిగాని యిద్దఱకుగాని గల్గువ్యాధులను బడయుట మనముజూచుచున్నాము. అట్టివ్యాధి జన్మనఃపూర్వము పిండమునంటి యుండవచ్చును. అంటువ్యాధులు గర్భమునంటకుండు నటుల మావి సదా యప్రమత్తతఁజూపుచునే యుండును. అయినను రోగకీటకములు బలవత్తరములై నచో గర్భమును ప్రవేశించును. తల్లిదండ్రులరోగములు కాకుండినను రోగబీజములయిన నొకప్పుడు బిడ్డలకంటును. కొన్ని వ్యాధులు జననీజనకులం దుండుటవలనమాత్రమే బిడ్డలకు సంక్రమించుటలేదు. అట్టివ్యాధులు జననీజనకులెట్టిపుట్టువు పోషణమునకులోనై రో యట్టిపోషణమునే వారిసంతానముగూడ బడయుటవలన నేర్పడుచున్నవి. అట్టివారు

వారిబిడ్డల పెట్టుపోతలు మొదలగు విషయములందు మార్పుజేయవలయును. ఏవ్యాధియైనను సంతానప్రాప్తికిపూర్వము రహితమైనచో నది సంతానముచు చెనకదు. దీర్ఘవ్యాధిబాధితులగు పితరులకు జనించెను బిడ్డలు తప్పక వ్యాధిగ్రస్తులయ్యెదరు. అట్టివారు వివాహము లేకుండుట మంచిది. ఒకతూరి యొకప్రబలవ్యాధి మానవుని కంటినచో నట్టిక్రిములు చావక వానిశరీరమునందు నలుబది సంవత్సరములపాటుండును. ఇట్టి వ్యాధులుగల వారికి వ్యాధులు లేనివారితో వివాహములు తరచుగా తరతరములు జరుగుచుండినచో కొన్నితరములు గడచిన తర్వాత నట్టిరోగలక్షణములు తత్సంతానమునం దదృశ్యతఁ జెందవచ్చును.

రోగనిరోధకత్వము

ఇది శరీరజనితము కావచ్చును, లేక నొకవేళ నార్జితమైనవగును. అనేకవిధముల నది యార్జితమగును. ఒకవ్యాధిచే పీడితుఁడై మృత్యుగహ్వరమునుండి తప్పించుకొనినవాని రుగ్మత యార్జితమగును. అట్టివారికి సాధారణముగ నావ్యాధివలన ప్రాణభయముండదు. పెద్దమ్మవారు పడ్డవారివిషయము మనమిట్టులనే భావించుచుందుముగదా ! అదియునుగాక ఆవ్యాధిసంబంధమగు పానకముతో టీకాలువేయుటవలనగూడ నిట్టి వ్యాధినిరోధకత్వ మేర్పడుచున్నది.

ఇట్లు లార్జితమగు గుణమే తల్లినుండి శిశువున కజరాయువుద్వారా సంక్రమింపవచ్చును. మశూచికము పడిన తల్లిగర్భమునందలి పిండమునహితము అట్టివ్యాధి

యికముందు దానికంటకుండుగుణమును బడయగలదని నిరూపితమైనది.

వ్యాధులు పెద్దవారికంటె పిల్లల నెక్కువగ మట్టు బెట్టుతుందులకో మీకు తెలియునా? బిడ్డని కంటకు ముం దెట్టివ్యాధియును వచ్చియుండదు గనక నట్టివ్యాధి నెదుర్కొనుటకు తగిన బీజజాలమాతని శరీరమునం దుత్పన్నము కాలేదని యర్థము.

శరీరాలోగ్యశాస్త్రము నవీనాపధత త్వజ్ఞానము వృద్ధినొందుటవలన నెట్టిరోగమునైనను కొంతపఱ కరికట్టుటకు వలనుపడుచున్నది. కొన్నిరోగములు మానవశరీరమునందు విషపదార్థముల నుత్పాదించుచున్నవి. అట్టి విషము ననాయాసముగ ననుభవజ్ఞులగు వైద్యులు నివారింప నోపుదురు.

పసిబిడ్డలు

పుట్టుకతోడనే బిడ్డజీవనమును ప్రారంభించుట లేదు. తల్లిగర్భమున పడగనే పిండము సహితము జీవ చిహ్నముల నగపఱచుచున్నది. పిండము దినదినాభివృద్ధి గాంచిన కొలదియు స్వకార్యముల నెరపగల్గును. కాని వెలుగుధ్వని మొదలగునవి మాత్ర గర్భస్థుండగు నర్థకు నెంతమాత్రము చెనకుటలేదు. జరాయువుగుండా పిండము లోనికి ప్రవేశించి దానిని పెంపొందజేసెడు తల్లిరక్తము నందలి మార్పులు సహితము పిండముపై ప్రోద్బలము వహించుచునే యుండును.

అయిదవ మాసమురాగనే పిండమునకు వెన్నెముకలును మజ్జాచ్ఛదములు నేర్పడును. అప్పటినుండియు నది

మాతృగర్భమునందు తిరుగుటకు మొదలిడును. ఇట్టి కదలికయే శిశుసంబంధముగు భావిజంగమజీవనమునకు సోపానములని చెప్పట యెంతమాత్ర మతిశయోక్తి కాదు.

చేటలో పడగనే బిడ్డ ఏడ్చు మొదలిడుచున్నది. అట్టియేడ్చే శిశువునందు కొంతవఱకు భావము లుదయించినవని స్పష్టపఱచుచున్నది. మాతృగర్భమున నున్నంత కాలము బిడ్డని బహిఃప్రపంచమునందలి శీతము ధ్వనులు మొదలై నవి భయపెట్టలేకున్నవి. కాని బయటపడగనే యట్టి ప్రకృతికృత్యములకును, తనకును పూర్వపరిచయ మినుమంతయు లేనందున బుడుతడు కలతజెంది రోదన మారంభించుచున్నాడు. బిడ్డ యేడ్చునపుడు కంట నీరు పెట్టునోలేదో మీరు పరిశీలించితిరా? జన్మించిన కొన్నిదినములవఱకును నశ్రుకణములన నెట్టివో బిడ్డయెఱుగనే యెఱుగదు. కొందఱుబిడ్డలు నాల్గుమాసములు పై బడు వఱకు నశ్రుపాతము నెఱుఁగరట. బిడ్డ పరిసరములందలి జీవజాతులన్నింటికంటెను నుత్కృష్టమైనదని దానియేడ్చే వేనోళ్ళచాటును. అట్టిరోదనము ప్రకృతి పసిగందుకంటె భిన్నముకాదనియును, అట్టిప్రకృతిని స్వప్రయోజనమునకై వినియోగించుటకే బుడుతఁడు జనించెననియు నావిష్కరించునట. ఒకరు పసిబిడ్డ యీలోకమున ప్రవేశింపగనే ప్రకృతితో సాయుజ్యము జెందవలసివచ్చెనని బహుధాచింతించి దానిదుఃఖము నీచందంబున వ్యక్తపఱచునని నుడివిరి. కాంటుపండితుఁడు బిడ్డ నడయాడుటకు నిచ్చగించియు నటులొనరింపఁజాలనందులకు పలవించుచున్నదనిరి. అదియునుంగాక బొడ్డుకోయగనే మావిగుండా తనశరీర

ములోనికి రక్తము ప్రవహింపక హఠాత్తుగ ప్రసార
మాగుటవలన నేడ్వవచ్చును.

ఒక వేళ జననకాలమునగల్గిన యొత్తిడివలననైనను
బిడ్డరోదన మారంభింపనోపు. అయినప్పటికి జాతకుని
యొడ్డు యాతఁడు సర్వప్రకృతికంటెను నతీతుఁడని తెలి
యజేయుచున్నదని వేరుగఁ జెప్పవలయునా? అందఱు
బిడ్డలు నొకట తీరున నేడ్చుటలేదు. కనుకనే మనవారు
రోదనధ్వనుల వినినంత మాత్రముననే శిశు వాడుదియో
మగవాడో కనుగొనగల్గియుండిరి. ఏడ్చునుబట్టియే బుడు
తల గుణాగుణములను మనవారు నిర్ణయింపగల్గియుండిరి.

జననకాలమున బిడ్డ నిరాధారయై యుండును.
సమస్తమును తల్లి చూడవలసినదే. తన యావశ్యక
తల నన్నియు సైగలతో మాత్రమే తెలియజేయును.
ఆహారాదిసౌకర్యముల నన్నింటిని గైకొనిన యనుక్ష
ణమే నిద్రకు పడును. కొన్నిదినములు గడచినతర్వాత గాని
పరిసరములతో పరిచయము దానికి గల్గదు. అంతయు
సాధనమునగాని దానికి యలవడదు. అయితే పసిబిడ్డ
యింత నిరాధారస్థితి యందుండెను గదా, జంతుజాలము
మాత్రము పుట్టిన కొలఁదికాలమునకే నడయాడగల్గు
చున్నవే గతమేమి? వాని తల్లులు వానికిఁదగు సౌకర్య
ముల నొసంగు సామర్థ్యమును బడయలేదు గదా! కను
కనే యీశ్వరుఁడు పుట్టగనే జంతువుల కట్టి శక్తిని ప్రసా
దించెను. నాగరికతకుఁ బ్రసిద్ధిగాంచిన జాతులలో బిడ్డలు
పూర్ణవయస్సు వచ్చిననేగాని ప్రయోజకులు కానేరరు.
కాని హీనజాతులందు బుట్టిన బుడుతలు సరిగా వికాసము

జెందనిదే యేదియో యొకకుంటిపని బూని స్వీడర పూరణదత్తు లగుచుండిరి.

మాతనముగ ప్రసూతయగు శిశువు సాధారణ ముగఁ జూడలేదు. కండ్లు మూసికొనియే యుండును. కాని చలి, వేడిమి మొదలగువాని ననుభవింపగలదు. రసనేంద్రి యము వినియోగపఱచి భక్ష్యభక్ష్యముల నిర్ణయింపఁ గలదు.

శిశుస్వభావము పరాధీనత ప్రతిఘటనలతో మిశ్రి తమైయున్నది. క్రమముగా బిడ్డ తల్లి గొంతును గుర్తింప మొదలిడును. ఆ మెస్పర్మ దాని నానందసాగరమున ముంచి యెత్తును. పరిచయములేనివారు తాకినచో విసుపుజెం దును. తనశయనాగారమునందలి దీపమును కదిపినచో దనదృష్టి యాదీపమువై పునకు మరల్పును. ఈతీరున బిడ్డని మనస్సు పరిపక్వస్థితిని గాంచువఱకు పరివర్తనముల నందు చునే యుండును. బిడ్డ పెద్దదై నకొలఁదియు నాత్మాభి మానమునువీడి పరిసరములందు మగ్నమగును. హానికర ములగు చర్యల నుజ్జగించి దానిశైశవము నిరతానందభాజ నముగజేయు భారము మతాపితరులదేగదా !

నిత్యాభివృద్ధిని బడయవలయుననెడు కోర్కెను బిడ్డ యావిష్కరించుచునేయున్నది. ఆపరిపూర్ణత నెన్ని యో ఘట్టములు దాటిననేగాని బిడ్డ బడయుట కప్తము. ఈ విషయమున బిడ్డలకుఁ దోడ్పడదలంచుకొనిన పితరు లధోనిర్దిష్టములగు విషయముల గమనింప ప్రార్థితులు. బిడ్డనికి వారు కొంత స్వేచ్ఛనొసంగవలయును. సదా భుజ ములపై నిడుకొని మోసి బిడ్డ లెత్తుమరగిరని పితరులు

వినుపుజెందరాదు. కొన్ని నెలలు పై పడిన బిడ్డలకు సదా సదభ్యాసములను సూచింపవలయునేగాని యీపనిజేయు మది చేయకుమని బోధించినచో మనబోధనలన్నియువ్యర్థములగును.

నెలలబిడ్డ తన్నుకొనుటయన్నను, వస్తుగ్రహణము నందును, వ్రేలుకుడుచుటయందును సపారానందమును కనుపఱచును. ఈసమయముననే యది వివేకాభివృద్ధి నందును. తద్వారా యితరులు తన చేష్టల నామోదింప గల్గుచున్నారో లేదో నిర్ణయింపఁ గల్గుచున్నది. చుట్టు పట్టనుండువారి మనోభావములను సహిత మవగతము జేసికొనగలదు. ఉద్రేకభావములనుగూడ నిట్టి వయస్సు నందే గనుపఱచును. రెండు నెలలదగుసరికే భయము బిడ్డనియందు పొడసూపును, కోపము నాల్గుమాసముల కును అనురాగ మంతకు ముందును శిశువునకు గల్గును.

రెండవ సంవత్సరము రాగానే శిశుజీవితమునందు మూడవఘట్టము పరిసమాప్తిజెందును. మూడవ ఘట్టపు ప్రారంభమున బిడ్డనియందు స్వాతంత్ర్యకాంక్ష యుదయించును. అట్టి తరి దానియిచ్చవచ్చినట్టుల పైన నొకకంట పెద్దలు కనిపెట్టి మెలగనిచ్చుట శ్రేయోదాయకము. ఈతరుణముననే దానికి విధేయతయన నెట్టిదో బోధపరచుటకు తల్లిదండ్రులు యత్నింపవలయును. కాని నిర్బంధవిధానము నెంతమాత్రము నవలంబింపరాదు. ఈసమయముననే బుడుతలందు కల్పనాభిలాష మంకురించును. బిడ్డ లీతరుణమున పరిశోధనయు ననుకరణమును ప్రారంభింతురు. బిడ్డలు భయపడినయెడల వారి

నెల్లప్పుడును గేలిచేయరాదు. బిడ్డని కేభయముండవచ్చునో. యేభయము కూడదో నిర్ణయించి అట్టి కూడని భయము వాని నంటకుండ జూచెడిబాధ్యత పితరులదే. చీకటివలని భయము బిడ్డనికి కూడదు. క్రూరజంతువు వలని భయముండవలసినదే.

౪

బిడ్డల రోగములు

మలబద్ధకము

మలబద్ధకమునకు కారణము తెన్నియొగలవు. బిడ్డడు మలబద్ధకముచే నెందులకు బాధపడుచున్నాడో నిర్ణయించి యటు పిమ్మట చికిత్సవిషయ మాలోచించవలయును. ఆరోగ్యవంతులగు బిడ్డల విరేచనము కొంచెము పసుపుపచ్చగను పల్పగను నుండును. ఇరువదినాల్గు గంటలలో నొకటిమొదలు మూడు కాల విరేచనము లగును. తల్లిపాలు త్రాగుబిడ్డ డేదేని హేతువువలన, ఆవుపాలో డబ్బాపాలో త్రాగవలసివచ్చినపుడు విరేచనము పిట్టముకట్టి కష్టముగనగును. అట్టియెడ తల్లు లాతురత జూపరాదు. విరేచనములు యధాప్రకారవర్ణముగనుండియు సరిగ కాకపోయినచో పేగులకు సరియగు బలములేనందున బిడ్డనికి సరిగ విరేచనము కాకపోవచ్చును. అట్టియెడ బొడ్డుచుట్టును కుడినుండి యెడమదిక్కినకు క్రిందివఱకును రాచుండవలయును. ఒకప్పుడాహారము చాలక మలబద్ధక మేర్పడవచ్చును. అట్టియెడ బిడ్డల కధికముగ నాహార మొసంగవలయును. ఒకప్పుడు తిండి యెక్కువయైనందువలనగూడ మలబద్ధకమునకు బుడుతలు గురియయ్యెదరు. గట్టిగ పిట్టముగట్టిన విరేచనము బిడ్డని యాహారమునందు తగినంత కొవ్వుపదార్థములేదని తెలియజేయును. ఈవ్యాధి బిడ్డలయందు ముషినతర్వాత దీనిని

వంచుటకు మనము పడరానిపాట్లు పడవలెను. అట్టియెడ కాంచి చల్లారబెట్టిన మంచినీటిని బిడ్డల కెక్కువగ త్రాగుట కొంగ వలెను. ఆరుమాసములకు పైబడిన బిడ్డలకు పండ్లరసము నొసంగి యీవ్యాధిని వంపవచ్చును.

చిన్నబిడ్డనొప్పులు

బిడ్డలకు సాధారణముగ పండ్లువచ్చు తరుణముననే యీ వ్యాధివచ్చును. ఒకవేళ వీరు తినుతిండి చాలవందువలనను నిట్టి రోగము బిడ్డను బాధింపవచ్చును. ఈనొప్పులు రాగానే బిడ్డలున్నట్లుండి విరుచుకు పడెదరు. కళ్లు తేలవేతురు. కాళ్లుచేతులు కట్టెలవలె నగును. మనవా రట్టితరుణమున త్రొక్కిడలాడ పనిలేదు. కొండలు నొసట పొగచుట్టపెట్టి కాల్రురు. మఱికొండలు పైకి బిడ్డ నెగురవేతురు. కొంచెము బాగుగ పడిగనున్న నీటితో స్నానముచేయించి తుడిచి తడిగుడ్డతో నెత్తిన రాయవలయును. రోగ బలము తగ్గి చెమటపట్టును. బిడ్డ వెంటనే నిద్రకు పడవచ్చును. తర్వాత కడుపునకు ఆముదము పెట్టినచో మలమంతయు కొట్టి వేయును. బిడ్డనికి కాంతివచ్చును. అవసరమైనచో వైద్యునిసలహాగై కొనుట మంచిది.

నెత్తురుబంక విరేచనములు

బంకతోగూడిన నెత్తురు బిడ్డలొకప్పుడు పోయుదురు. అట్టి వారు ముక్కుచుందురు. పేగులలో మితిలేని బాధయుండును. ఈ వ్యాధి అజీర్ణమువలనగాని, పొట్టకు పొత్తికడుపునకు చల్లగాలి తగులుటవలనగాని వచ్చును. బిడ్డ యెక్కువగ ముక్కుచుండినచో వైద్యుడు వచ్చులోపుగా పొత్తికడుపు వేడినీటితో కాయుట మంచిది.

పచ్చకామెర్లు

చర్మము పచ్చనగును. మున్నమువలె విరేచనములు పోతురు. చిన్న బిడ్డలందు సర్వసాధారణముగ నీలక్షణములు కనుపడును. అట్టియెడ వారికి ఉన్నిగుడ్డలు వేసి చలితగులకుండ నుంచుట

నుంచిది, మనలో నట్టివారికి చెట్టుతిరగ వేయించెడు నాచారము గలదుగదా !

మలేరియా

ఇది దోమకొటువలన మనకు సంక్రమించును. కనుక బిడ్డల మంచములకు దోమతెరలు వేయుటనుంచిది.

పొంగు

పొంగు జలుబుతో ప్రారంభించును. దగ్గు బయలుదేరును. గొంతు బొంగుపోవును. ముఖముబుకును. ముక్కుశ్చవెంట వెచ్చని గాలి బయలుదేరును. కళ్ళెఱ్ఱబారుటయేగాక నీరుగూడ వానివెంట కారును. నాల్గవనాటికి గౌరవర్ణముగల మచ్చలు నొసటిపైనను మెడచుట్టును కనుపడును. మెడకింద బిళ్ళలుగూడ కట్టవచ్చును. తుట్టుతుద కవి కాళ్ళవఱకును జారును. ఉద్రుతముగ నున్నపుడు జ్వరము ౧౦౩ మొదలు ౧౦౫ డిగ్రీలవఱకువచ్చును. మనవారు కల్లు దింపులు మొదలైనవి చేతురు. ఇది అంటువ్యాధి కనుక అట్టి రోగమువచ్చినవారిని విడిగనుంచుట మంచిది. సదా, కంటిని నోటిని పరిశుభ్రముగ నుంచవలయును. ప్రక్కమీద వేపమండలు వేయవలయును. ఇట్టి తరుణమున కడుపులో తుక్కుపేరుకొనకుండ చూడవలయును.

ఆటలమ్మ

పొంగువలెనే జ్వరముండును వంటికి బొబ్బలులేచును. కొంచెము తగ్గినశర్వాత్ వేపాకుపొడుము నూనెతో కలిపి వంటికి రాచుచుండవలయును.

గవదబిళ్ళలు

కొంచెము జ్వరమువచ్చును. రెండు చెవులక్రిందను నొప్పి పుట్టి వాచును. ఈవాపు మెడను దవుడలనుగూడ నుబుకునట్లు చేయును. రోగినోరు కదల్చలేడు. వాచినశలమందు అనిసియాకు పసరువూసి పైన దూది నంటించవలయును. కొందఱు బంగారపు తీగలతో కాల్చింతురు. కడుపులో నలిలేకుండా చూడవలయును.

వాంతులు

పాలుత్రాగగ వే బిడ్డలను పరుండబెట్టవలయును. అట్లుకాక వారి నిటునటు త్రిప్పినచో వారు వాంతులు మొదలుపెట్టెదరు. వారికి కావలసినదానికంటె నెక్కువ యాహార మొసంగినను వాంతులు బయలుదేరును. వాంతులతోపాటు కడుపులో నొప్పి కూడా యుండినచో వానిని వెంటనే వైద్యునకు చూపవలయును.

కోరింతదగ్గు

మొదట గుండెలలో కొంచెము నొప్పి బయలుదేరును దగ్గు క్రమక్రమముగ హెచ్చును. కొంచెము జ్వరముకాయును. కళ్ళె కూడనుండును. అట్టివ్యాధికి గురియైన బిడ్డలను విశాలమై తగినంత గాలి వచ్చెడి ప్రదేశమునందు త్రిప్పచుండవలయును. మనవారిలో దీని నడచివేయుటకు కోరింతత్రాళ్లు వేయించి యట్టి బిడ్డల మెడలో కట్టు వాచారముగలదు. ఇదియునుంగాక వెలిగారమును నిప్పుమీద పొంగించి పొడిచేసి యాపొడిని పటికబెల్లపు పొడితో కలిపి నీటి లోవేసి యానీటిలో బొమ్మజెముడు పండురసముకల్పి బిడ్డలకు త్రాగనిచ్చినచో నీవ్యాధి కుదురును.

నాసార్పిషములు

ముక్కులో నీపేరుతో గ్రాలెడు కండలు కొందఱి బిడ్డల కులుకును. ఈవ్యాధితో పీడింపఁబడువారు సరిగ విసలేరు. వారికి రుచి సరిగా తెలియదు. బిడ్డలు సదాముక్కుతో మాత్రమే శ్వాసిం చునటుల మనము చూడవలయును, ఈకండలు పెరిగినవారు నోరు తెఱచి మాత్రమే యూపిరిపీల్తురు. గురక మొదలిడుదురు. వారి మొగము పాలిపోవును, వారిని వెంటనే వైద్యునకుఁ జూపవల యును.

జలుబు

బిడ్డలకు త్వరితముగ జలుబుచేయును. నీటిలోనికి వారిని పోసి యెరారు. జలుబుచేసినవారు బిడ్డలను ముద్దాడినచో బిడ్డలకుకూడ

బిడ్డలు - నిద్ర

వెంటనే జలుబుచేయును. కనుక అట్టివారిని మన బిడ్డలను ముద్దాడ నీయరాదు. బిడ్డలకు వాతమెందులకుఁ జేయుచున్నదో మీరెరుగుదురా? వారికి తగని యాహారమొసంగినను నొక్కొక్క వారిని తిన బెట్టినను, ఎక్కువ తీపపదార్థములు తిన్నను, త్వరితముగ నాహారమును మింగినను వానికి మలబద్ధకముజేసినను, సకాలమున కొహారమొసంగకపోయినను, తడిసినగుడ్డలు ప్రక్కమీదనుంచినను. అట్టివారిని బాగుగ వేడినీటిలో స్నానముచేయించి పొట్టచుట్టును ఉన్నిగుడ్డలు చుట్టవలయును.

శ్రీ

బిడ్డలు - నిద్ర

బిడ్డ యాచరించు ప్రతికార్యమును మెదడు తగు సలహాఁల నొసంగుటవలననే వలనుపడుచున్నది. నిద్రించుతరి మెదడు కొంత విశ్రాంతిని గైకొనినను పరిపూర్ణముగ నది నిర్వాహారతగాంచుటలేదు. హృదయము మొదలగు నవయవాదులపై కొంత యజయది పుచ్చుకొనవలసియుండునుగాదా! పరిపూర్ణారోగ్యము ననుభవించు బిడ్డ మఖనిద్ర జెందును, ఒకప్పుడు బిడ్డ నిద్రజెందనితరి తల్లులుయ్యెల నూపుటగాని, లాలిపాట పాడుటగాని మంచిదికాదు. వారికి మన మిట్టి దురభ్యాసముల నేర్పరాదు. తొట్టెలో బిడ్డని యూచినచో దాని టెంపరేచరు తగ్గును. మొదటి రెండువారముల పాప దినమునకు రెండుగంటలు మేల్కొనియుండిన చాలును. ౧ మొదలు ౨ సంవత్సరములపిల్లలు దినమునకు ౧౬ మొదలు ౧౮ గంటలును, ౨ మొదలు ౩ సంవత్సరములబిడ్డలు ౧౫ మొదలు ౧౭ గంటలవఱకును, ౩ మొదలు ౪ సంవత్సరములబిడ్డలు ౧౪ మొదలు ౧౬ గంటలవఱకును, ౪ మొదలు ౬ సంవత్సరములబిడ్డలు ౧౩ మొదలు ౧౫ గంటలవఱకును, ౬ మొదలు ౯ సంవత్సరములబిడ్డలు ౧౦ మొదలు ౧౨ గంటలవఱకును, ౯ మొదలు ౧౩ సంవత్సరములబిడ్డలు

౮ మొదలు ౧౦ గంటలవఱకును నిద్రపోవలయును. ౧౩ మొదలు ౧౯ సంవత్సరములవఱకు నెదిగెడుదినములు గనుక కొంతవఱకు నిద్ర యొక్కవపోవు టుచితమే. ఈకాలము చాలగనే మఱల ౬ మొదలు ౮ గంటలవఱకు నిద్రచాలును. శిశువునకైనను వీలయినంతవఱకు తక్కువనిద్రయే మంచిది. బిడ్డ జన్మించినదిమొద లేదో యొకవిధమైన విద్యనభ్యసించుచుండవలయును. అట్లుకొక యెప్పుడును నిద్రపోవుచుండినచో తనపరిసరముల గుర్తెఱుంగక జ్ఞాన విహీనుఁడగును. బిడ్డనికాలమును వృధావుచ్చక యాతని వివేకపథమును పట్టించుట తల్లిదండ్రుల విధియైయున్నది.

ఏజేండ్లు పెరుడువఱకును మ స్తిష్కము బుడుతనియం దతి శీఘ్రముగ వృద్ధిపొందుచుండును గనుక నాతని తౌనమయమున నిద్రయత్యవసరము. అయినను నిదురించెడికాలము వ్యక్తులనుబట్టి మారుచుండును. బిడ్డలనిద్ర సాధారణముగ శీతోష్ణస్థితియు వారిస్థితి గతులమీదను సాధారపడియుండును. కొందఱుబిడ్డలు మారాము పట్టి నిద్రపోకుండుటెందులకో మీకు తెలియునా?

కండ్లనెక్కువగ నుపయోగించిన రాత్రి నిద్రపట్టుట సున్న, పెద్దవారలు తిరుగుచుండెడు గదులందు బిడ్డలను పడుకొనబెట్టరాదు. ఒకపక్కయందే యిద్దరు ముగ్గురు బిడ్డలను పడుకొన బెట్టరాదు. అలిపిరికి పిల్లలు సాధారణముగ నిద్రాధంగము జెందుచుందురు. దానికి వారు గాంచెడి దుస్స్వప్నములే కారణములు. ఇట్టి దుస్స్వప్నములు నాసార్పిషముల వలనను, అపస్మారకపుచిన్నెలు వీరియందు తలయెత్తుటవలనను గల్గుచున్నది. కాకిచమ్మల వలన బాధపడువారికి సాధారణముగ రక్తము మెదటినుండి యొక్కపెట్టున శరీరమునకు వచ్చివేయుటవలన వారు నాలుక మొదలైనవి కొరుకుకొనుట సహజమే నిద్రయందు లేఖలు వ్రాయువారు నాడీవ్యాధిపీడితులని మనము తెలిసికొనవచ్చును. ఎప్పుడును బిడ్డలొకేతీరున పలవరించుచున్నట్లయిన వారలవేదియోరుగృత చెనకనున్నదని పితరులు తెలిసికొని వారలను వెజ్జలకుఁ జూపవలయును. ప్రక్కలో నల్పాచమానముచేయు పిల్లలును నాడీ

వ్యాధిబాధితులేయై యుండురు, కొన్నిదురభ్యాసములు లేక హస్త ప్రయోగమునకు లోనగుటవలనను ఇదిపొసగును. గోళ్లుకొఱుకు పిల్లలు సాధారణముగ ప్రక్కలో నల్పాచమానము చేయుచుండురు. శరీరమునందలి పరాన్నభుక్తులు కేంద్రుటచేతను బిడ్డ లీపని చేయుటకద్దు. ఏదెట్లున్నను సాయంకాల మైదుగంటలు మొదలు కొని ప్రత్యావమువఱకును బిడ్డల కెక్కువగ పానీయము లాసంగరాదు. వాతాదిరోగములవలన బిడ్డలు శయ్యయందల్పాచమానము చేయుచుండినచో వారికి బార్లిగంజినిచ్చిన నట్టియభ్యాసమును వారు పీడుదురు. బిడ్డలు చదువుకొనుకాలము నాడుకొనుకాలము కంటే నెక్కువకాలము నిద్రపోవలెను. అయిన నధునాతనులు కొందరు శరీరవ్యాయామముగూడ కొంతవఱకు నిద్రచేయు నుపకారము చేయగలదని చెప్పుచుండిరి. బిడ్డలు శీతకాలమునందు వేసంగి కంటే నెక్కువకాలము నిద్రపోవలెను. పరుండుటకుముందు పసి గండుల మనము లుద్రిక్తములు గాకుండ మనము జూడవలయును.

నిద్ర సాధారణముగ మనయనుభవము, శిక్షణము, ఉద్రేకము. వ్యాయామము, శరీరతత్త్వము మనము గ్రోలెడి యాహారము మొదలగు విషయములపైన సాధారపడియుండును. నిద్రాకాలము వ్యక్తమనుబట్టి మారుచుండును. వృత్తియు పోషణములుగూడ సుఖనిద్రకు సాధనములు.

కొందఱు బిడ్డలు నిద్రపట్టక కళ్ళలోవత్తులువేసికొని కూర్చుండుటెందులకో యించుక యోచించితిరా? కొందఱుబిడ్డలు తమతల్లి ప్రక్కలోకూర్చొని యేవేవియో తొక్కుపలుకులు కొట్టిపోయుచు తాము నిదురకుపడినచో తమతల్లి యటనుండి మఱియొకగదిలోనికి వెళ్ళు నేమోయనియును నపుడు తమసంగతి విచారించువారండరనియు భయపడుదురు. ఎపుడునొకటే బండనిద్రయాయని బిడ్డల యెదుట పెద్దవారనినచో బిడ్డ లాపల్కులాలకించి తాము బండలుకొదను గర్వమునుజూపుచు నిద్రపోక భీష్మించుకొని కూర్చుండుటయొక్కది. అజీర్ణముచే పీడింపఁబడు బిడ్డలకు సాధారణముగ నిద్రపట్టదు. ఒకవేళ పట్టినను పలవరింతులు, నాపసోపలును

మొదలిడుదురు. తండ్రి వింతవస్తువును కొనితెచ్చిననాడు బిడ్డలు దానివిషయ మాలోచించుచు నిద్రపోరు. తల్లితండ్రులూడు భావణములు వినుచు మదిగాయలవలె కొందఱుబిడ్డలు కంటిపైకునుకు వేయరు. ఒకప్పుడు రాత్రులందు మాతాపితలు దాంపత్యధర్మమును నిర్వర్తించుటజూచి ఖోభజెంది బిడ్డలు నిద్రపోకుండుటయుకద్దు. అందులకే రెండుయూజేండ్లు పైబడిన బుడుతలను పితరులు తమరు పరుండుగచులయందు నిద్రబుచ్చరాదు. మిగిల్లల నాడుపిల్లల నొకేమంచముపై పరుండబెట్టుటవలన వారికి చిత్తవిభ్రమము తప్పక కల్గును. పెద్దలమగు మన మట్టియేర్పాట్లు చేయరాదు. బిడ్డలు శయనించుట కనుదినము నిర్జీతకాల మేర్పరుపవలయును.

మధ్యాహ్నకాలమునందు బిడ్డలకు కునుకు ముఖ్యావసరము.

౬

బి డ్డ లు : న వ్వు

బిడ్డలు నవ్వువిషయమున కష్టతమములగు నియమముల నేర్పరచుట శుభదాయకముకాదు. బిడ్డ లిట్టి విషయమున నొక్క తెన్నునబోవువారుకారు. వారి వయస్సును బట్టి హాస్యాస్పదములగు విషయములు గూడ మారుచుండును. హాస్యము క్తములగు విషయములతో నిండిన కథను పదేపదే వినుటకన్న బిడ్డలనుమాత్రము గూడ వినువు జెందరు. శ్రద్ధతో బిడ్డనిచర్యలను మనము పరిశీలించినచో నవ్వు అతనికి ప్రకృతిగుణముమాత్రమే కాదనియును, ఆతినియాట లేగితనమునకును హాసమునకు నవినాభావ సంబంధము కలదనియును నిర్ధారణచేసికొనుటకు వీలుండును, శిశుహాసము సాధారణముగ దాని సహజగుణము

లపై నాధారపడియుండి కొంతకాలమైనపిదప నెట్టిమార్పును జెందదయ్యెను. స్వల్పములగు నాపదలయందు తగు లొనిన వారినిగూర్చిన కథలు వినుటకు బిడ్డలు చెవికోసుకొందురు. అట్టికథయందు పుట్టుకుక్కవలె బలసినవాని ప్రశంసజేసినపుడెల్ల బిడ్డలు పక్కలు చెక్కలగునట్టుల నవ్వెదరు. అదేపనిగ నవ్వినచో నుచ్చాసమెక్కువై అట్టి వారి రక్తప్రసారము బాగుపడును. నవ్వు ఆహారమును జీర్ణించు విషయము చాలవఱకుఁ దోడ్పడుచున్నది. బిడ్డల వయస్సు వారీయంతస్థునకును హాసమునకు నెంతయో సంబంధమున్నది. అనగా వారి యీడునుబట్టియు జన్మము ననుసరించియు వారీయందు నవ్వెగుడుదిగుడుగ నుత్పిన్న మగునని యర్థము. వింతవస్త్రములు, చిత్రవిచిత్రములగు రుతములు, అసంబద్ధములగు విషయములు, వికృతములగు నడకలును బిడ్డలను పకపక నవ్వనట్లొనర్చును. అందులకే శునకరవములు మొదలయినవి వారిని యుత్సాహపూరితులనుగ జేయును వస్తుతః తెలివితేటలుగలవారు మాత్రమే యెక్కువగ నవ్వెదరు.

జీవకోటులన్నింటియందును మానవు డొక్కడే నవ్వుచు నేడ్చుచునుండును. దానికి గతమేమియో యిం చుక యోచించితిరా? ప్రాణికోటిలో నాతడొక్కడు మాత్రమే విషయము లెట్లుండవలసినదియు తాము దుఃఖించునపుడు గాని చింతించునపుడుగాని యెట్లుండినది యు వివక్షింపగల్గియుండుటచేతనే మనకోర్కెలు కొన సాగకుండ నేది ప్రతిబంధకమగునో దానినిజూచి యేడ్చెదము. ఏది కొంచె మాశాభంగమునుగాని నష్టమునుగాని

గల్గించెనో దానిని జూచి నవ్వెదము. మనము బిడ్డలతో మాట్లాడునపు డప్పుడప్పుడు మాత్రమే హాస్యమునకు తావొసంగవలయును. హాస్యము సాధారణముగ మనుజుని యానందమునుమాత్రమే యావిష్కృత మొనర్చునని మననమృకము. నరుడుగాని వానరముగాని నవ్విన వెంటనే వారి నేత్రములనుండి ప్రత్యేకమైన కాంతి బయలుదేరుచున్నది. చక్కిలిగింత పెట్టినచో బిడ్డలెట్టుల నవ్వుచుండిరో యటులనే మర్కటములు సహితము హాసించును. చురుకైన బిడ్డలు చక్కిలిగింత పెట్టినచో రెండు మాసములవారయ్యును పకపక నవ్వెదరుకాని మందబుద్ధిగలవారింకొక నెలకుగాని నవ్వరు. ఉడుపులువేసికొనిన బిడ్డకంటె దినమొలగలవానికే చక్కిలిగింత యెక్కువ.

బిడ్డనియందు స్థితము మూడవవారమునను హాసము మూడవమాసమునను నంకురించుచున్నది. వికలాంగులు స్థూలకాయులు స్వల్పనష్టమునకు గురియైన ధనికులు మొరటువారును కథలలో వచ్చినచో వారిప్రశంస వచ్చినపుడెల్ల పిల్లలు పక్కలు చెక్కలగునట్టుల నవ్వెదరు.

మాగ్డూగల్ గారు హాసమునకును స్థితమునకును సంబంధములేదనియును కొంచెము ముదిరిన స్థితమే హాసముగ పరిణమించుననియును ననుట సయుక్తముగ లేదని నిరూపించియుండిరి. ప్రఘృణమునకు హాసము' విరుగుడనియును నిరూపించియుండిరి.

హాసము - స్వప్నములు

స్వప్నావస్థ కొంచె మించుమించుగ సున్యాదావస్థనుబోలి యున్నది. ఉన్మాదికి ఆరోగ్యము నున్న. స్వప్నముగాంచెడువాడు

మాత్రము న్మాదమును గోల్పోవుటలేదు. మనము నిద్రించుతరి మన ప్రక్కను ప్రాయ్యయరచుటకు మొదలిడినచో నాయరుపు నేవెలుగుబంటి యరుపుగనో కలయందు గాంతుము. నిద్రమేలుగాంచిన వెంటనే నిజస్థితిని తెలిసికొని మనము నవ్వించుదుము. ఇట్టి స్వప్నానుభవములు స్మృతిపథమునకు వచ్చియే బిడ్డలును నవ్వట. ఆరోగ్యవంతులగు శిశువులు స్వప్నములగాంచునెడ నరుదుగా మాత్రమే నవ్వెదరు. బిడ్డలుజేయు హాసము రెండుతెఱంగుల సోప్పారుచున్నది. శిశువు దానికెగల్గిన నిర్మలానందమును పట్టజాలక నవ్వవచ్చును లేదా వినోదకరములగు వస్తుజాలమును జూచి సంతసించియైనను నవ్వవచ్చును.

2

తల్లిదండ్రులు మెలగవలసినతీరు

బిడ్డనితో సుభాషించుటకు తల్లిదండ్రులను దినమును కొంతకాల మేర్పరచుకొనుటచితము. బిడ్డని పల్కలన్నియు చెవియొగ్గి వినుచుండవలయును. అడుగనిదే వానికి సలహా నొసంగుట తెలివిలేకున్నవతనమగును. కపటము, కల్లయును వీడి యున్నదున్నట్లు బిడ్డకు విప్పిచెప్పినచో వెంటనే యాతఁడు మనయందు విశ్వాసము గనుపరచును.

ఏకపుత్రునిగోడు

ఏకపుత్రుని పోషణము కష్టమగుపని. వానిని ఉప్పులియో ఊదరయోయని యంగలార్చుటభివృద్ధిదాయకముకాదు. వానిని పితరులు సువ్యవహారములలోఁబెట్టి పూజచేయుటవలన వాఁడనూయాపరుఁడు, స్వార్థపరుఁడు, అహం

కారి, పరాధీనుడు, కలహభోక్తయు, నధికారకాంతీయు నగును. ఒకవేళ నేకాంతప్రియుడు, చపలచిత్తుడు, భ్రాంతుడు, లజ్జాపరుడు, కలుపుగోలుతనము లేనివాడును కావచ్చును.

తల్లిదండ్రులకు గారాబములపట్టియగుటవలన చనువునుఱిగి యేరినిదగ్గరకు చేరనీడు. ఎవ్వఁడో యొకఁడు తనకు సంగడిగాడున్నటుల భావించి వానితో మాటలాడ ప్రారంభించును. తల్లిదండ్రులు భయపడి గాలియో, ధూళియో యని తాయెత్తులు రక్షరేకులు కట్టించురు. ఇదేటి వెట్టి ?

ఏకపుత్రులలో కొందఱు చుక్క తెగిపడినట్టుల జయశీలురు తేటగలవారు కూడ నుందురు. వారికిఁదగిన పరిసరములు లేకున్నను గొప్పవంగడమునందు జనించు టొక్కటియే చాలును. అట్టివాడు సుక్షేత్రమునందలి బీజమువలె దినదినాభివృద్ధిగాంచును.

పిల్లవాడు చిన్నతనమున సంగడిగాండ్రు లేకున్నచో బెంగపెట్టుకొనునుగదా యని సందేహముగల పితరులు వాని పినతల్లి, పెదతల్లి బిడ్డలను దగ్గరకుఁదీసి వానితో 'జత' చేయవచ్చును. సన్నిహితులతోడనైనచో బిడ్డలు అతికిపోదురు. శ్రేష్ఠున కనుజులనిన పడదు. అట్టివి మనమెన్నియో గాంచుచున్నాము గాని వానితత్త్వము మనకు బోధపడుటలేదు. రెండవబిడ్డ జనింపగనే పొట్టచెట్టునకు పొరుగు గిట్టని చందంబున నీబుడతఁడు చిన్నబుచ్చుకొనును. కొందఱు శ్రేష్ఠులు తమ యారోగ్యమును గూడ గోల్పోవుచున్నారు. అది తల్లిదండ్రులకుఁ దెలియక

మావాడు పాలనవలె పడినాడనియును, ఏదియో సోకినదనియును తలంతురు. ఎంత అమాయకత్వము!

బిడ్డలు ఒకటిరెండు వత్సరములు చాటువఱకును వికారస్వభావము నమితముగ గల్గియుందురు. వారలలో నహంకారముగూడ కరుడుగట్టి యుండును. మనము సాధారణముగ స్తన్యము గ్రోలుచున్న పిల్లవానిని గమనించినచో నాతడు తనకాలివ్రేళ్ళను మాటిమాటికి పట్టుకొనుట తల్లివంక తేటిపాటజూచుట జేయును. ఈకృత్యముల కర్థమేమో విచారించితిరా? అపుడే వానిలో నేను నాదియను భావ ముదయించుచున్నదన్నమాట. దీనికి పిమ్మట బిడ్డడు చుట్టుప్రక్కలవారిని గుర్తించును. వారిలో కొందఱిని ప్రేమించును. మఱికొందఱిని ద్వేషించును. నాదినాది యని మురియుచుండెడి తల్లిని నాదియనుటకు మొదలుపెట్టిన యనుజుని జ్యేష్ఠుఁ డెట్లు ప్రేమించును?

కాని యేకోదరులగుటవలన నపుడపుడు జ్యేష్ఠుఁడనుజునియందు ప్రేమయును గనుపఱచును. మానవునియందు ప్రేమయును, ద్వేషమును కలగలుపుజెంది యుండును.

౮

శిక్షణము

శిశు వీలోకమున నావిర్భవించినది మొదలు కొలదియో గొప్పయో లోకానుభవమును బడయుచు నేయుండును. కాని యట్టియనుభవము స్పష్టమైనదికాజాలదు. పరిసరములందు గానవచ్చెడి బంధుజాలమెవ్వరో తనతల్లిదండ్రులకును తనకునుగల సంబంధమెద్దియో

వానికి తెలియక యిట్టిసంబంధముల నిజస్థితినిఁ దెలియఁటకు చాల వఱకు యత్నించును. తదుపరి తమకండ్లయొద్దుట మరణించెడు శునకాదు లెఱచికేగునో వానికి తెలియదు. ఈ రెండుకారణములును శిశువునందు జననమరణములకు సంబంధించిన జిజ్ఞాస జనింపఁజేయును. ఇదియే వాని మానసికలోకమునంతయు పాపభూయిష్టము గావించుచుండును.

ఉపరి బిడ్డఁ డాదువారికిని మగవారికినిగల భేదమెట్టిదో తెలియకుండుటవలనను తుదకు తనయవయవముల ధర్మము లెవ్వయో తెలియకపోవుటచేతను దుర్మార్గమునకు గడంగుచున్నాడు. అభిముశుభము తెలియని బిడ్డలకు దాంపత్యరహస్యముల బోధించుట యనుచితమని మీరనుకొనవచ్చును. బిడ్డడు పుట్టినప్పుడే కొంతవఱకు వానియందు కామముత్పన్నమగును. అది పిల్లవానియందు దయిదవవత్సరము వఱకును పొడగట్టుచు నటుపిమ్మట హఠాత్తుగ నదృశ్యతగాంచుచున్నది. అట్టికామము మఱల యౌవనప్రాదుర్భావసమయమున వారియందు తలయెత్తుచున్నది. బిడ్డనియందంకురించుకామము జాతి ప్రాచుర్యతయందు మానవుఁడుజూపు నుత్కుతను నూచించును. దీనినిబట్టి బిడ్డడు పెరిగి పెద్దవాఁడై సత్సంతానమును బడయువఱకు నట్టికామము నరికట్టి వాఁడతరవిషయములందు తనచిత్తము లగ్నము కావించునట్లుల చూచుటయు, దాంపత్యరహస్యములన్నియు వానికి బోధించి చిత్తవిభ్రమము గల్గకుండునట్లుల జూచుబాధ్యతయు పితరులదై యున్నది. నూతనముగ తమయింట నొకబిడ్డ ప్రసవించగ నట్టియింటివారు, ఆతరుణమున పిండోత్పత్తి మొదలగు విషయములను తమపిల్లలకుఁ జెప్పవచ్చును.

కొందఱుబిడ్డలు కామోద్రేకమువలన పడరానిపాట్లు పడుచుండురు. అట్టివారు సాధారణముగ తమయనుజన్మలను గాని యితరుల పసిగందులను గాని పదేపదే ముద్దాడుచుండురు. తల్లిదండ్రుల విడిచిపెట్టి యుండలేక యెల్లపుడును వారికొంగే వీడరు. రాత్రులందు దుస్స్వప్నములగాంతురు. ప్రక్కలో నల్పాచమానము చేతురు. కొందఱు హస్తప్రయోగమునకు గడంగుదురు. హస్తప్ర

యోగముజేసిడి పిల్లలకు నుదయముననే కళ్ళుతరుగును. ఇట్టిచిహ్నములను గుర్తెఱింగి వారిని మనము సదా సన్మార్గమును బట్టించుటకు యత్నింపవలయును. బిడ్డలకు వినోదము విశ్రాంతియు నెక్కువగ కల్పించియు, వారికి పరిశుభ్రమైన దుస్తులనొసంగియు, క్రమముగ స్నానముచేయించియు మనము బిడ్డలందలి దురభ్యాసములను ద్రుంచి వేయవచ్చును. వారియాహారాదులందు మార్పుదలజేసియు వదులగు నుడుపుల నొసంగియు వారి జననేంద్రియముల వైద్యునిచే పరీక్ష చేయించియు తగినంతసీరమును త్రాగుటకొసంగియు, చాలినంతనిద్ర పుచ్చియు వ్యర్థమగునలసట వారికి గల్గకుండజేసియు నీదురభ్యాసము వడచివేయవచ్చును.

ప సి బి డ్ల భాష

“ఏకః శబ్దః సమ్యగధీతః సమ్యక్ ప్రయుక్తః
స్వర్గేలోకే కామధుగ్భవతి”

బిడ్డ చేటలోబడునపుడే యేడ్పు మొదలిడుచున్నది. ఆరోదనమే క్రమమున భాషగా పరిణమించును. కొన్ని దినములు గడిచిన పిమ్మటగూడ బిడ్డ మాటలాడలేదు. ఆకలియైనను, ఉద్యోబలో పరుండుటచే ప్రక్కబత్తు కొనినను, చీమలు మొదలైనవి కుట్టినను, కడుపులో కుట్టుచేసినను తదితరమగు శారీరకబాధ యొదవినను, బిడ్డయేడ్చును. కొండఱుతల్లులు శిశురోదనమునకు కారణ మరయఁజాలక విసువుజెగిదుచున్నారు. ఈ యేడ్పు పోను పోను, అ, ఉ, ఉంగా, యరు వింతయగు శబ్దముగా

మాటుచున్నది. ఈవిధములు భాషగా నెటుల పరిమించునో స్థానీపులాకన్యాయముగా చచ్చించు టుచితము. ఇటుల నుచ్చరించుటకలవడిన శిశువు ఆటుమాసములు రాగాజే తన పెదవులు, నాలుక, కంఠస్థములగు నాడీ తంత్రులు మొదలగు వాగింద్రియముల కొంతవఱ కుపయోగపఱచు శక్తిని బడయును. వెంటనే వచ్చియురాని మాటలు వదరును. వచ్చియురానిమాటలును, ఊరియు నూరని యూరుగాయును రుచికి ప్రశస్తములేకదా! అట్టి తఱి శిశువు శబ్దములకంటెను సయిగ లెక్కువగాఁ జేయును. వీనినే మనవారు విద్వేములందురు. ఈరీతిగా శిశువు తనభావముల వ్యక్తపఱచును, పెద్దవా రీసైగల నవగతముచేసికొని శిశునిర్దిష్టములగు కార్యముల నాచరింతురు. బిడ్డ 'బు, బు, బూ,' యని సయిగచేసిచూప తల్లియు నది యర్థముచేసికొని యాహారమిడినచో శిశువా సమయమునుండియు నన్నము కావలసినపుడు 'బు, బూ' అనును. క్రమముగా నిదియే బువ్వయగును. ఈవిధమున వస్తుసముదాయమునకు శిశువు నామకరణమిడుచుండును. శిశువు అట్టి బుడిబుడినుడు లుచ్చరించునపుడు తల్లితండ్రులు సంతసించి వానిని ప్రోత్సహించినచో నింకను అమితముగా కొన్నిశబ్దముల నోటఁబట్టును. ఇటులనే గ్రుడ్డి వేటుగా మాటల నుచ్చరించి బిడ్డలుదకు భాష నలవఱుచుకొనుట మీరు శ్రద్ధతో గమనించితిరా? అయినను బుడుతలు రెండుమాడు వత్సరములు పైఁబడువఱకును మాటల నోటఁబట్టుటయేలేదు. ఈశక్తి ముఖ్యముగా బిడ్డని యారోగ్యము పుట్టువు, పోషణ మొదలగు విషయ

ములపై నాధారపడియుండును. అన్నివిధములను సౌఖ్యము లనుభవించెడి బిడ్డలు త్వరితముగానే 'ఊకొట్టుచుండురు.'

ఈ ఘట్టముదాటగనే పిల్లలు పై అచ్చులను (డి, అ, ఊంగా) కలిపి 'తాత, అత్త, అమ్మ,' అని మొదలి డుదురు. బిడ్డలు ప్రయత్నపూర్వకముగా నట్టిచుడుల పట్టుటలేదనియు నవి యవృచ్ఛాశబ్దము లనియును చదువరు లూహించుచుగాక! 'మర, మర' యనపదము నవిచ్ఛన్నముగా నుచ్చరించిన 'రామ, రామ' యెట్లగునో యటులనే యీపదములు నేర్పడును. పిమ్మట శిశువు స్పష్టముగా 'పాప, పాప, అమ్మ, అమ్మ' యన పట్టును. అనగా బిడ్డని భాషకు మొదటియక్కరము లోష్యములే (Labials) యని నిరభ్యంతరముగ చెప్పవచ్చును. ఆ వర్ణములే సులభములైనందున మునుకొని వానినే యుచ్చరించును. అట్లుపోనగునో యిందుక విచారించుడు. స్తన్యమును గ్రోలునపుడు పసిబిడ్డ పెదవులు, నాలుకయు నుపయోగింప నేర్చుకొనుచుగదా! శబ్దోచ్ఛారణయందును నవియే వానికి తోడ్పడును. "అభ్యాసం కూసు విద్య" యగును. వానికి కొందఱు, శిశు వట్టి యవ్యక్తము లగు ధ్వనుల నుచ్చరించుట దాని నాడీసముదాయ మాక స్థికమగు మార్పునకు లోనగుటవలనని యభిప్రాయ పడిరి. అట్లయినచో మంచియనుభవముగల బిడ్డకు నాడీ తంత్రులు బలిష్ఠములగుననియు అట్టి వాడుకలే వానికి త్వరితముగా మాటలువచ్చునట్లైనదినించుననియు చెప్పుట అతిశయోక్తి కానేరదు. ఇదియుచుకాక పితరుల మేధా శక్తిపై నట్టికృత్య మాధారపడియుండును. దీనినే ఆరు

వాయిలేయందుము. ఇట్టి యస్పష్టములగు శబ్దముల యర్థమును ౧౧ మొదలు ౧౫ నెలలపిల్లలు కొంతవఱకు గ్రహింపఁగలుగుచుండిరి. అప్పటినుండియే బిడ్డలు, భాషకు సోపానము లేర్పఱచుట, ౧౫ మొదలు ౨౦ మాసముల బిడ్డ లీమాటలనే వాక్యములుగ గూడ నుచ్చరింతురు.

భాషయను భావమును సంపృక్తములని కొందఱి మతము. భాషయే మానవుని భావపరంపర నభివృద్ధి నొందించుననుట నమ్మశక్యముకాదు. కుక్కలును, కోతులును భావములుగలిగియును భాషించుచున్నవా? లేదే. వాయసము రెండుకంకులు మూడుకంకులకంటె తక్కువని తెలిసికొనఁగలదట. కాని రెండు అనెడు సంఖ్య మూటికంటె తక్కువయని యెఱుఁగదట. అటులనే బిడ్డలకును భావములు ప్రారంభదశయం దెగుడుదిగుడుగా నుండును. దీనినిబట్టి పసిగందు మాటలాడుటలేదే! కనుక వానికి భావములుండవని వచించుట పొరపాటు. భాషను బిడ్డఁడు పరిసరములందుఁ దిరుగాడు పెద్దల ననుకరించి దృఢముగా నలవఱుచుకొనును. బధిరులు మాటలాడలేక పోవు తెందులకో మీకు తెలియునా? పుట్టుకతోడనే చెవిటియగువాడు పరిసరములందు చెల్లుబాటుగా భాష వినజాలడుగదా! అట్టివాఁడనుకరించుటయు మిథ్యయే. అయిదారు సంవత్సరములైనతర్వాత చెవుడువచ్చిన బాలుఁడు తానిదివఱకు నేర్చుకొనిన రెండుముక్కలును ఇందులకే, గుంటపెట్టి గంటవాయించి సర్వకాలమును మూఁగవఁడై యుండును. కాని పెద్దవాడయిన తర్వాత బధిరుఁడగువాని కిట్టిగతి పట్టుటలేదు.

ఇంక బిడ్డవాక్యరచన మొట్టల నొనరించుచున్నదో యింనుక విచారితము. పెద్దవారివలె పసిపాప కర్తకర్మ క్రియలుగలవాక్యముల గూర్చుటలేదు. పాలు కావలసి నచో “అన్నా, నీ” యని యడుగును. బిడ్డ రెండున్నర లేక మూడు వర్షములు వచ్చినతర్వాత వాక్యములను కొంచెము పిరికితనముతోడఁ బ్రారంభించును. వాని వాక్యములం దుపసర్గలు మొదలగు కొన్ని భాషాభాగములుండవు. శ్రోతయే వానిసర్థముచేసికొనవలెను. కొందఱు బిడ్డలు “తాత, కాలె ; నాన్న లేవు” అని వచింతురు. మూడుసంవత్సరముల బుడుతలు “నీవు, నే” ననుమాటలగుడుదిగుడుగా ప్రయోగింతురు. వారు సాధారణముగా “నేనేక్కడికి పోతావ్” “నీవు పోతానా?” యని వాక్రుచ్చుట మన యందఱికిని విదితమే.

పసిబిడ్డలు మాటలాడుభాష యనేకవిధములుగా నొప్పురుచున్నది. ప్రారంభదశయం దాతఁ డుచ్చరించెడి నుడులు వానికే తెలియునుగాని తదితరుల కవగతమగుట కష్టము. అతఁడు మాటల పదేపదే యుచ్చరించును. అట్టి పునరుక్తి యాతని కానందజనకమగును. కొంచె మెదిగిన బిడ్డ దానిలో నదియే మాటలాడుకొనును. మనవారు చెప్పు నటుల తుమ్ముకొనుటయు, చిరంజీవ యనుటయుగూడ దానివంతే. ఎవ్వరిని యుద్దేశించిగాని భాషింపదు. ఒకప్పుడు సమవయస్కులగు బిడ్డలందఱునుగూడి గొఱ్రెలమందవలె యొకటే, ఎవ్వరికి తోచినటుల వారటతురు. అట్టివారిని మనమడ్డగించినచో వారు నిరుత్సాహు లగుదురు. కొంతకాలము బిడ్డను స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తింపనియ

వలెను. కొన్నిమాసములు పైఁబడినకొలదియు బిడ్డ చుట్టుఁబట్లవారితో సంభాషణ మొదలిడును. ప్రథమమున నా కదికావలె నిది కావలెనని మారాముపెట్టును. పిమ్మట పరిసరములనుగూర్చి ప్రశ్నింపమొదలిడును. ప్రత్యుత్తరము వచ్చినను రాకుండినను తానే తనకుతోచినటుల సమర్థించుకొనును. కొంచె మెదిగినపిమ్మట దీని తత్వ మేమో చెప్పుమని పెద్దవారిని బాధించును.

మనము చెప్పనదంతయు బిడ్డ వినుచుండెనని తలంచి మోసపోవుచుంటిమి. బిడ్డ సాధారణముగా తానంతయు నర్థముచేసికొనినటుల నటించును. బిడ్డకుఁగూడ స్వాతిశయ మెక్కువగానే యున్నది. తన కర్థముకాలేదని చెప్పినచో తోటివారలు నవ్వెదరనిగాని, బడిపిల్లవాడయినచో పంతులు కొట్టుననిగాని అంతయు తెలిసినటులనే నటించును. బిడ్డనికి తాము చెప్పిన విషయజాలము తెలిసినదో లేదో కనుగొన నిచ్చగించువా రందఱును వానికి తా మొకకథచెప్పి వానిచేత నాకథనే యింకొకబాలునికి చెప్పింపవలెను. అప్పుడు వానిగుట్టు బయటపడునుగదా ! పది మొదలు ౧౫ సంవత్సరములపిల్లలకు “చెట్టై వంగనిది మానై వంగునా” యనునట్టి కొన్నిసామెతలను పదివఱకును యిచ్చి ఒక్కొకసామెత వివరణ మింకొక కాగితముపై వ్రాసియిచ్చి దాని సాహాయ్యమున ప్రతిసామెతను కనుగొనుమనవలయును. ఈరీతిగా పిల్లవాఁడర్థము చేసికొనినదియు లేనిదియును గుర్తింపనగును. విషయావగాహన మొనరించునపుడు బిడ్డల స్వంతాభిప్రాయము

లడ్డుపడును. అట్టి యభిప్రాయపరంపరప్రోద్బలమువలన బిడ్డ లపార్థమునూహించుట కెంతేని యవకాశముగలదు. విస్తరించుట కదను లేక సంక్షిప్తముగాఁ జెప్పఁదలంచి తిని, బిడ్డ క్రొత్తవాక్యముల నెందుకర్థముచేసికొనదనగా క్రొత్తమాట లర్థముకాకనైనను కావచ్చును. లేక అట్టి వాక్యములందలి నూతనభావములను గుర్తింపలేకనైనను కావచ్చును. ఇదియునుగాక బిడ్డ పరాకుఁజెందియుండుట వలననైన నగును.

బిడ్డలు మూడుసంవత్సరములు పైఁబడగానే యిదెందు కదెందుకని యక్షప్రశ్నలతో చంపుకుతిందురు, తల్లి తండ్రులను. అందులో ముఖ్యముగా కొన్నిప్రశ్నల నిట పేర్కొనుట మంచిదని తలంతును. “అమ్మా! ఆచెట్టుకు ఆకులెందుకు” “ని వ్వెక్కడికి” “నేనెందుకు చదువు కోడం” “ఏట్లో నీశ్వేందు కట్లాపోవడం” అని పృచ్ఛించును. కాని బిడ్డకు ౬, ౭ సంవత్సరములు రాగానే “పండుగెప్పుడు” “పెద్దవాళ్లు తప్పులుచేస్తారా?” “అమ్మా నేనుమంచివాణ్ణా? అమ్మాయి మంచిదా? చెప్పు.” “మొగవాళ్లు పేరంటాని కెందుకెళ్ళరు చెప్పు చెప్పవే” అని యొకటే కొట్టిపోయును. బిడ్డ వేయు ప్రశ్నలకన్నిటికిని తల్లి దండ్రులుగాని పంతులుగాని వెంటనే ప్రత్యుత్తరమొసంగుట మంచిది. సాధ్యమైనంతవఱ కున్నదున్నటుల చెప్పుట శ్రేయోదాయకము. అట్లయిననే బిడ్డ మనయందు విశ్వాసమునుజూపును.

బిడ్డ లుచ్చారణమునం దిసుమంత తప్పుజేసినను వెంటనే తల్లితండ్రులుగాని పంతులుగాని పెద్దవా రెవ్వ

రై నను దిద్దవలెను, దిద్దుటయేగాక వారివారి శక్త్యానుసారముగా పిల్లలకు మాటలు వాక్యములుగూడ చెప్పుచుండుట శ్రేయోదాయకము. అట్లు చెప్పనప్పుడు వారి వారి యంతస్తులను గుర్రెఱింగియే భాష నేర్పవలెను : శ్రేత్రమెఱిగి బీజము, పాత్రమెఱిగి దానమునన్నటుల. కొందఱు తల్లిదండ్రులు బిడ్డలకు భాష నలవఱచుచునే యుండిరి, అత్త తాత మొదలగు పదములనేర్చి యాయా బంధుగులగూడ నెఱుకపఱచుచునేయుండిరి. ఇదికాక యుచ్చారణయందు దఱ్ఱులగా నొనర్చుటకు బిడ్డలచే పితరులు “గంపలోది కందిపప్పు, గంపక్రింద పందికొక్కు” “వేకనూరినడిమి లంకనల్ల రెల్లుకఱ్ఱ” “నరిసీ ! యిరస పెసలువిసిరి యసరుమసలఁబేట్టవే!” “క్రిష్టాడిప్టిక్టు” మొదలయిన వాక్యముల నుచ్చరింపఁజేయుచునే యున్నారట. కాని వారట్టి వాక్యములు సాంప్రదాయసిద్ధమైన వానిని కొన్నింటినేర్చి కూర్చి వారివారి వయసునకు తగిన రీతిని బిడ్డలకు నేర్పుట మంచిది. ఇదియునుగాక మనలో కొందఱు, బొడ్డాడని పసిగండులకు పద్దెములు నేర్పెదరు. మఱికొందఱు తండ్రులు తా మే సక్కుబాయి నాటకము లోనో విని యానందించిన “స్వామి కరుణించెన్,” అను పాటలను తాము కూనిరాగములుదీసి పిల్లలచే దీయింతురు. ఇంకను కొందఱు “వందే శంభు ముచూపతిం” యని బిడ్డలకు నూటిపోయుదురు. ఇట్టి కార్యము లుచితానుచితముల నెఱిగి చేసిననేగాని ఫలింపదు. సాధారణముగా ౩ మొదలు ౧౦ సంవత్సరముల పిల్లలు వింత పద్దెములన్న ముచ్చటపడుదురు. ఒకప్పుడు కొందఱు బిడ్డ

అకు “నరసింహ కృష్ణరాయని కరమరుదుగ క్షీర్తికాంత
కరిభిత్ గిరిభిత్తు”ను పద్యమును వినుపింప వార లమందా
నందమానములైరి. కనుక వారివారి శక్తులను, అభి
రుచులను గూర్చిఁగి. సంతరదీక్షతో, నిత్యాభిరతితో పిత
రులు బిడ్డలను భాషాదత్తులుగా నొనరించురని నామనవి.

౧౦

పసిబిడ్డ అనుకరణము

అనుకరణాభిలాష సాధారణముగా నాలుగునెలల
దైన తర్వాతనే శిశువు నావరించును. శిశువు సాధారణము
గా తన తల్లిదండ్రులవలననే యెక్కువగా ననుకరించును.
కనుక “అబ్బాయి; ఇది చేయు మది చేయకుమని” అన
బెట్టుట నిరుపయోగము. బిడ్డలు సదభ్యాసముల నలవర్చు
కొనవలయునని పెనఁగులాడు పితరులుగూడ సభ్యాసముల
పుంజితులై యుండుటకు సర్వధా యత్నించుట కడుంగడు
శ్రేయస్కరమని సుస్పష్టమగుచున్నది.

కడుపులో మాడునపుడు బిడ్డనోటిలో నేదియో
తినుబండారమును పెట్టుకొనుట యనుకరణము కానేరదు.
కాని తనకు బుభుక్ష లేనపుడును తనకు రుచింపనిపదార్థ
ములును, ఇతరులు తినగాఁజూచి తానును మెక్కుటకు
యత్నించుట తప్పక యనుకరణమగును. తాను క్రొత్తగా
వినిన ధ్వనిని మరల మరలజేయ యత్నించుటయు ననుకర

ణమేయగును. జంతువు లన్ని కృత్యముల ననుకరింపజాలవు. కోకిల సహజమధురమగు మాతృగానమునే యనుకరింపఁగలదుగాని తదితరరవముల ననుకరించెడిశక్తి దాని యందు మృగ్యము. కాని బిడ్డఁడు తిర్యగాదులవలెనే గాక పరిసరముల నతికౌశల్యముతో ననుకరింపఁగలుగును. అట్టి శక్తియే అర్భకుఁడు వృద్ధికాముఁడని వేనోళ్ళచాటుచున్నది.

అనుకరణము బుడుతనియందు వైధర్యమువహించుచున్నది. ఇది బిడ్డనికి మొదటి ఆరు నెలలలోనే పరిచితమగును. ఆవలించుట నవ్వుట మొదలగు కార్యములనే ప్రత్యనుకరణమందుము. ఇతరులీ కార్యములొనర్చుట పరిశీలించి వానినిబిడ్డ అనుకరించును గనుక దీనికి ప్రత్యనుకరణమని నామకరణముజేసితిమి. అయత్నకృతానుకరణమును మొదటినాలుగు వత్సరములలోనే బిడ్డఁడారంభించును. బిడ్డ తనపరిసరములను పరిశీలించుజ్ఞానము నిపుడు బడయును. అట్టి అనుకరణమును నిర్వైతకముగానే శిశువారంభించుచున్నాడు. అట్లొనర్చుటలో వాని కెట్టియుద్దేశ్యమునులేదని స్పష్టముగా చెప్పవచ్చును. శిశువిపుడు కోడికూత, రైలుమోత మొదలగు ధ్వనుల ననుకరించుట యందత్యుత్సాహము జూపును. నాటకీయానుకరణమును పిమ్మట మొదలిడును. దీనికి పైదానితో సంబంధములేకపోలేదు. కాని యీ ఘట్టమున శిశువు తన భావపరంపరను బహుధా వ్యక్తపరచ నిచ్చగించును. తాను వినినట్టియు, చదివినట్టియు బిడ్డలగాని మానవులగాని తాను సాధారణముగా ననుకరింపఁ జూచును. స్వేచ్ఛానుకరణమునే

అప్రేరితానుకరణమని పిలువవచ్చును. ఇట్టియెడ బాలుడనవస్తుప్రేరితఁడై గాక లోలోన పొడనూపెడి తన కోర్కెలను కొనసాగించుటకై అనుకరించుటయే యిదియగును. ఇట్టితరి తాను కొంతవఱకు భాషనగూడ నలవరచుకొనును. తనకువచ్చిన బుడిబుడినుడులతో తనవాంఛలను వ్యక్తపరచును. ఇది శిశువృద్ధికి ముఖ్యావసరము. తనలోతాను నవ్వకొనుట మొదలగు కృత్యము లయత్నకృతానుకరణజనితములగును. కాని తానితరుల నవ్వించుట స్వేచ్ఛానుకరణమగును. ఆదర్శానుకరణమును గూడ బిడ్డడు వ్యర్థముగా నొనరించుటలేదు. ఇట్టికృత్యము నాచరించుటకుముందు శిశువు కొన్ని యాదర్శములనుగలిగి తత్సాధనకై పెనుగులాడుచు నట్టి యాదర్శములసాధించిన వారలవలెనే మెలఁగుటయే ఆదర్శసాధనానుకరణమగును. అయినప్పటికిని అనుకరణవై ధర్మ్య మిదమిత్థమని చెప్పటకు వీలుపడదు. దీనియంగము లొంఁఁఁటితో సంప్రక్తములగుటవలన నట్టి విభజన మొనరించుట చుస్సాధ్యమగుచున్నది.

ప్రత్యనుకరణము

వీణ్యర్థముపైఁబడువఱకును బిడ్డలు ప్రత్యనుకరణమును మాత్రమే యొనరింపగలుగుచుండిరి. పోసుపోసు యిది తదితరభాగములతో మిశ్రితమైనను, మానవుని బొత్తిగా వీడిపోవుటలేదు. వానియందడగియే యుండును. బిడ్డలు దర్పణమువలెనే సర్వమును తమయందు ప్రతిబింబింపఁజేసెడి శక్తిగలవారనుట సువిదితమేగదా! నీవు వారల విషయమెట్లు మెలగెదవో నీయెడల వారు నటులనే మెలగెదరు. మానవుని వ్యక్తిత్వము, మనోభావములును, వానిమోము, కంఠధ్వని, వాని కృత్యములయందు సహితము పొడగట్టుచునేయుండును.

దానిని బిడ్డడుగూడ పొడగట్టుకొనిగలిగియున్నాడు. ఉదయముననే యుపాధ్యాయుఁడు నిష్కలకుంపటివలె మోముపెట్టుకొనినచో బుడుతలును అట్టులనే చిట్టుబుస్సుచుండురు. ఆతఁడు వారియొక నాదరణజూపినచో వారును అతని నాదరింతురు.

అయత్నకృతానుకరణము

ఇట్టిది సాధారణముగా సంవత్సరముపైబడిన బిడ్డలలో నంకురించును. ఇదియును మొదటిదియు సర్వదాసంపృక్తములే. ఇది సాధారణముగా కరచరణాద్యవయవ విక్షేపమువలనను ధ్వన్యనుకరణమువలనను గలుగుచున్నది. ఇట్టి అనుకరణము నిర్లేతుకమైనదని మన కిదివఱకే తెలియును. పసిబిడ్డలు సామాన్యముగా తమకు పరిచితములగు తిర్యగాదుల ననుకరింతురుట! అందులకే కాబోలు, 1,2 సంవత్సరముల పిల్లవాఁడు “అంబా” అనుచు తా నాపు బుజ్జాయినని చెప్పి తల్లిదండ్రుల సంతోషపరవశులను జేయుట. బిడ్డలు తాము వినిన ధ్వనులను చూచిన నైగలను, ఈరీతి ననుకరింతురు.

నాటకీయానుకరణము

పైదానివలననే నాటకీయానుకరణమును బిడ్డడు, కమ్మచ్చులోనుండి బంగారుతీ వెను కలాదుఁడు లాగినటుల లాగును. ఇదేబిడ్డని అభివృద్ధియొక్క వైధర్యమును తెలుపుచున్నది. ఇట్టియొడ నర్పకుఁడు తాను వినిన కథలయొక్కగాని, చూచిన వస్తుప్రపంచముయొక్కగాని ప్రేరణవలన తాను కొంతవఱకు మనఃకల్పనము మొదలిడుచున్నాడు. తనయిల్లు తగులపడునటుల భావించి యేడ్చు సాగును. తనయాటవస్తువుల నెవ్వరో దొంగిలించినటుల తలంచి విర్విణ్ణుడగును. అదియేగాక ఆంధ్రభౌగవతమున బాలకృష్ణుఁడు ‘గోపాలకుండ నేను గోవులుమీ’రని యుపన్యసించినటుల తాను కంచరవర్తకుఁడనని, వైద్యుఁడనని, ఉన్నతోద్యోగినిఅని పెద్దవారితో చెప్పుకొనుచుండును. ఒకప్పుడు కొందరు పిల్లలు కుంకుమమ్మెడివారి శర్యనంతయు జాగరూకతతో పరిశీలించి వారివలెనే రాతి

మొరుము తెచ్చి పొట్లములుకట్టి అమ్ముటకు మొదలిడిరి. బిడ్డలూ పరి
సరములందే యే విషయముల నేత్రపర్యమగునటుల గాంతునో వాని
వన్నిటిని తా మనుకరింపజూతురు. కనుకనే పితరులు సామాన్య
కుటుంబమునకు చెందినవారలయ్యు తా మున్నతోద్యోగులకు తరు
చుగా నిజగృహములం దాతిథ్యమొసంగి వారలు పదేపదే తమ
యిండ్లకువచ్చు నటుల జూచినచో వారిసంపర్కమువలన బిడ్డలట్టి
యద్యోగుల ననుకరింప మొదలిడుదురు. అట్టి అనుకరణవాంఛయే
వారిని పిడుకుండునటుల జూచినచో వారలును పెరిగి పెద్దవారైన
తర్వాత నున్నతోద్యోగముల బడయగలుగుదురు. పాతకాలలయం
దుపాధ్యాయులును బాలురభావము లుద్రిక్తములగునటుల జూచి
యుక్తాయుక్తముల నెఱింగి వారినిట్టి యనుకరణము నభ్యసించు
జేసినచో తప్పక బాగుపడెదరు. నటనానురక్తి బిడ్డనికి మూడవయేట
నే గలిగి జీవితకాలమంతయు వానిని పిడుటలేదు. నాలుగుమొదలు
ఏడుసంవత్సరములు వచ్చెడివఱకును బిడ్డనియం దిది యుచ్ఛ్వాసితిని
గాంచును. ఈకాలముననే బిడ్డ సాధారణముగా తనతోనొక
సంగడిగాడో, కొందఱు స్నేహితులో భాషించునటులభావించి
తన నటనాకౌశలమునంతయు జూపఁ మొదలిడును. ఇట్టి అభ్యా
సమే యేకపుత్రులకును గలుగుచున్నది. కృష్ణాపత్రిక ముఖమున
నిదివఱకే వివరించియుంటిని.

స్వేచ్ఛానుకరణము

ఇది శిశువునందు రెండవసంవత్సరముననో మూడవ
సంవత్సరముననో తలయెత్తుచున్నది. దీనిని పసిగందు
యాదృచ్ఛికముగాగాక ఒకనిర్దిష్టోద్దేశ్యమును నెరవేర్చు
టకే యొనరించును. నా కిదికావలెనని యడుగుటకు
శిశువు మాటలాడవలెనుగదా! అట్టివాక్కులర్థవంత
ములుగానిచో తత్ప్రయోగము నిరర్థకమగునని యాతఁ
డెఱుంగును ఈస్థితియందు—పెద్ద లేవస్తువు నెటుల నుచ్చ

రింతురో అటులనే యాతఁడు నుచ్చరింపయత్నించును. అట్టి యత్నమునుజేయుటకై పరిసరముల నాతఁడతిసమర్థతతో ననుకరింపవలయునుగదా! పెద్దవా రొకకృత్యము నెలు లాచరించుచున్నారో శ్రద్ధతో పరిశీలించి అనగా ప్రత్యక్ష నేతృచరితమొనర్చుకొనియే బిడ్డసమర్థతతో నద్దాని ననుకరింపఁగలడు. స్వేచ్ఛానుకరణము శిశుబోధ కెంతయో తోడ్పడును. అందులకే మాతాపితరులు తామొక పనిని ముందు చేసిచూపినచో శిశు వతినిపుణతతో వారల ననుకరించుటయేగాక తత్కార్యాచరణమునం దెంతయో విజయమునుగాంచుచున్నది. దీనినిబట్టి మన శ్రీరంగ సీతులన్నియు నిష్ప్రయోజకములగునని సువ్యక్తమగుచున్నదిగదా! ఈరీతిగా కార్యాచరణమునం దాతని కభిరుచి గలిగించినచో తత్కార్యము సరిగాచేయలేదను నెపమున వారలను మనము శిక్షింప నవసరముండదు.

ఆదర్శసాధనానుకరణము

ఇది పైయంగముల వికృతియేనని చెప్పవచ్చును. సాధారణముగా 3 మొదలు ౪ వత్సరములురాగానే బిడ్డలిట్టిచిన్నముల నగపరతురు. ఒకప్పుడొక బిడ్డఁడు తానే నాయకవ్యూహలలోనో వినిన బుద్ధిమంతుడగు పిల్లవాని చర్య కచ్చెరువంది నాటగోలె తానును మేధావివలెనే మెలఁగఁజొచ్చెను. అయత్నకృతానుకరణము, బిడ్డని యాతఁడు జూచెడిదంతయు యుక్తాయుక్తవిచారణలేకయే అనుకరింపఁజేయును. కాని ఆదర్శసాధనానుకరణము మాత్రము తాను స్వేచ్ఛాదృష్టితో పరిశీలించి ‘‘భేష్’’ అని ఆదరించి మెచ్చుకొనిన కొంతమందివ్యక్తులను మాత్రమే

అనుకరింపఁజేయును. ఈ అనుకరణము బిడ్డనికి ౧౩ వత్సరములు వచ్చువఱకును ఉన్నదున్నట్లుజూచుటవలన వానికి మహా త్తరమగు క్రమశిక్షగా పరిణమించుచున్నది. కాని బిడ్డనికి వ్యక్తత రాగానే తానుజూచి మెచ్చుకొనిన ప్రతి వ్యక్తిని అనుకరింపక, తా నట్టి లోకోత్తరుడైన మానవుని జీవితమునుండి కొన్నియాదర్శప్రాయములగు ఘట్టములను మాత్రము మనమునం దుంచుకొని వాని సాహాయ్యమున తనజీవితమున జీవితమునకు మార్గదర్శకములగు కొన్నినిబంధనలను నిర్మించుకొని సాధ్యమైనంతవఱకు వాని నాచరణయందు బెట్టనుంకించును— సత్యాన్వేషణపరులగు తల్లులుతండ్రులు దీనియాధార్థ్యతను తెలిసికొని తమ బుడుతల భావిజీవితనిర్వహణమునందు దక్షులనుగా నొనరింతు గాక !

౧౧ ప సి బి డ్డ—ఆ ట

ఆట బిడ్డని క్రమశిక్షయందు బెట్టుననుట నిర్వివాదాంశము. వారు మనెడి ప్రపంచమునందలి రహస్యములన్నిటిని యాటయే బిడ్డలకు వ్యక్తపరచును. తమపితరుల యొక్కయు, పరిసరములందు వసించెడి యితర మానవుల యొక్కయు దైనికజీవనము ననుకరించియే బిడ్డలు ఆటలాడుచుందురు. పరిసరములు నీతిబాహ్యతకు పేర్గాంచి నచో బిడ్డ దుస్వభావమును బడయును. సంసర్గమువలన

దోషగుణములు గలుగుట సహజమేగదా ! బిడ్డల కీర్తిగా సంక్రమించిన దురభ్యాసములను వారు వయోవృద్ధులయ్యును వీడలేరు. దీని మహిమను యాధునికకిండర్గాటెనర్లు (Kindergartners) బాగుగా నవగత మొనరించుకొనిరి. కనుకనే పాఠశాలలందు బిడ్డ లాడుకొనుటకు తగిన సాధనసామగ్రినంతయు సేకరించి వారలక్రీడాపరాయణత్వమునకు దోహదమొసంగుట, అయినను భారతదేశమందు విద్యాలయము లట్టి సామగ్రిని యుచితరీతి నుపయోగపరచుట లేదనుట ప్రమాదముగానేరదు. నిజగ్రహములందు బొమ్మలపెండ్లిండ్లు మొదలై నవీచేయ నిచ్చు గించు బుడుతలకు తగుసామగ్రి నొసంగ తల్లిదండ్రులు వెనుకంజ వేయరాదు. అటుల నాటలు మరుగుటవలన బిడ్డలు తమ పితరులాచరించెడి యవినీతికరములగు కృత్యముల శ్రద్ధతో పరిశీలించుట కవకాశములేక యట్టి దురభ్యాసముల నలవరచుకొనకుండురుగదా !

బిడ్డలు సామాన్యముగా నీశ్వనినచో పడిచత్తురు. దానికి కారణమేమోమీర లూహించితిరా? మన యనాది పురుషుడు వేలకొలది వత్సరములక్రిందట జలముచే నావరింపఁబడెనుగదా ! అపు డాతనికి జలమునెడ చెలిమిగలిగినది. అట్టిమైత్రినే శిశువుగూడ ననువృత్తసిద్ధాంతము ననుసరించి యుదకమునకుఁ జూపుచున్నాడు. కొందఱు శిశువులశుద్ధము పిసుకుచున్నారు. వారట్టి దురభ్యాసమునకు లోనుగాకుండునట్లుండవలె ననినచో పితరులు కొంత బంక మట్టిని పాకముచేసి దానిలో కొంచెము పసుపువైచి దానిదగ్గర బిడ్డను విడచుట శ్రేయోదాయకము. ఇందు

వలన బిడ్డ డశుద్ధముజోలికి పోడు; బంకమట్టితోడనే దేవు
లాడును, దుర్గంధపుబాధయు నుండదు.

తన బంధువులయందలి యనురాగము నికముందు
గనుపరచునను సూచనయే తాను సాలభంజకములం దమి
తాదరము శిశువుగనుపరచుట యగును. పాతశాలలందు
శ్రద్ధతో శిశువయస్సును పురస్కరించుకొని వారివారికి
తగు ఆటలందు బిడ్డలను దింపుట యుత్తమము. బిడ్డలు
ప్రథమమున కాగితపు చొక్కాయలు, లాగులు బొమ్మ
లకు చేయుట నేర్చుకొనిన పిమ్మట గుడ్డక త్తిరించి లాగులు
మొదలయినవి తమయాట బొమ్మలకు కూర్చుట యుపా
ధ్యాయాదులు నేర్పుటమంచిది. అటుపిమ్మట బొమ్మరిండ్లు
నిర్మించుటెట్లులనో బుడుతలకు చూపవలెను. తరువాత
బొమ్మలకు గుండీలుపెట్టుట మొదలగు కార్యములందు
వారలను సమర్థులనుగాఁజేయవలెను. మన తెలుఁగుబిడ్డలు
తాటికాయ డొక్కలతో బండ్లుకట్టి వానిని లాగుటయు
నాటయే; అదియును పరిసరముల ననుసరించుటయేగదా !
రుక్మిణీదేవి “పేర్వేరబొమ్మల పెండ్లిండ్లుజేయుచు యబ
లలతోడ వియ్యంబులందు”టయును పరిసరముల ప్రోద్బల
మువలననే. నేటి జనపదములందలి బాలికలు వెలగ
డొక్కలందు, చింతగుల్లలందు నన్నమువండుటయు నందు
లకే. ఇట్టి కృత్యముల వారి కలవరచుటవలన భావిజీవిత
మునందు తమకు కావలసిన యలంకరణాదులను వారలే
వేసికొనగలుగుదురు. ఇటులనే క్రమముగా భవిష్యజ్ఞేవన
మునందు తామెదుర్కొనవలసిన ఘట్టముల సోపానముల
నర్భకు లెక్కుచుందురు.

ఆడుపిల్లలయాట లెవ్వయో, మగబిడ్డలయాట లెవ్వయో మొదట శిశువులెఱుంగరు. పితరులు కాలక్రమమున నెవ్వరియాటలయందు వారి కభిరుచి గలుగునటులజేయుట మంచిది. నేను మంత్రిని నేను రాజునని పిల్లలాడుదురు, ఇదియు ననుకరణమే యగును.

ఆట—దాని నిర్వచనము

శరీరమునందలి యధికశక్తిని పలులెఱుంగుల వ్యక్తపరచుటయే యాట. ఇది బిడ్డనికి సహజము. మృగకాబకములు సహితము చెలగాటమాడుటలేదా! ఈ చెలగాటమే పోసుపోసు అట్టి జంతువుల కాహారసంపాదనమునకును శత్రువులనుండి తప్పించుకొనుటకును వివిధశక్తులను ప్రసాదించును. అక్కరయు, నాటయును ఈ రెండు మాత్రమే శిశువును వస్తుతత్వము నెఱుంగునట్లొనరించుచున్నవి. కనుక యాహారాదులు సేకరింప నగత్యములేని కుటుంబములందు జనించిన బిడ్డలకు ప్రపంచజ్ఞానము శూన్యమగును. అట్టివారికి ఆటయే శరణ్యము.

కొందరు కాస్త్రజ్ఞులు, బిడ్డలు విశ్రాంతియు సుల్లాసమును కాంక్షించియే ఆటయందాశక్తి గనుపరతురని నుడివిరి. ఇది పొరకాటు. పేరు నిజమైన విశ్రాంతినే గోరినట్లయిన నిద్రానుఖమినుమంత కాల మనుభవించి మేల్కొంచి మఱి జాగ్రత్తప్రపంచమున చురుకుదనముతో ప్రవర్తించియే యుండరు గదా!

వృత్తిరాహిత్యమువలన బిడ్డలు తమశక్తిని వినియోగపరచుటకు దారియు తెన్నునుగానక బాలక్రీడలందు సంలగ్నమానను లగుచుండిరిని కొందఱియూహ. అట్లయినచో వారు బుద్ధి పూర్వకముగా కాంక్షించెడిపనియందు (ఆటయందు) గూడ విరక్తతగలిగి అలసిపోలిసి తోటకూరకాడవలె వెలగల పడుటలేదా! ఆటయు వొకవిధమగు వ్యాపారమేయగును. మనవారు “చిన్నచిన్న చేతుల యీచెంబు అటుపెట్టుచూదా” మని పసిబిడ్డలయాటనుగూడ సాధ్య

మయినంతవఱకు నిర్దిష్టకృత్యములకే వినియోగపరచుచుండిరి గదా! అది మంచిదే.

పరిణామవాదులు కొంచెము బిడ్డలాడునపుడు తమతమ పూర్వీకుల వృత్తుల నభ్యసించుచు వాదించుచుండిరి. కాని పసిగండులు పరిసరముల ననుకరించుటయే పరిణామవాదు లటా లసార్థముగా గల్పించి సమర్థించుచుండిరనుట సమంజసముగ నేమో.

పూర్వీకులవలె మెలంగుటవలన బిడ్డలు తమ భావిజీవితమునందు పకరించెడి విషయముల గ్రహింపఁ గలుగుదురనియు, చిన్నపుడు కయ్యమునకు కౌలుద్రవ్య స్వభావముగల బిడ్డలు పెద్దవారయిన తర్వాత పరమసాధులగుట లేదాయనియు పైవారిమతము. కాని ఆటయే వారిని నాగరికులనుగా తయారుజేయుననుట విశ్వసింపదగదు. సద్విద్యయు శిక్షాస్మృతియును మాత్రమే వారల సాధులనుగాజేయునని మనమెందులకు తలంపరాదు.

ఆట శిశువులకు తమభావిజీవనమున నమితప్రయోజనకరములగు శక్తులను ప్రసాదించుననుట అత్యుక్తియగును. బాలక్రీడలు వారికి పెద్దవారి వృత్తులయందభిరుచులను మాత్రమే కల్పించును. కాని తన్నిర్వహణమునందు వారికి చేదోడు వాదోడు కానేరవు. కాని మార్జారశాసకము మొదలగు మేకములకాట యతీతముగ సహాయకారియే యగును. అదియే వానికి తమ యాహారాదుల నెటుల సంపాదించుకొనవలయునో నేర్పును. అదియే బిడ్డని జ్ఞానేంద్రియములగూడ సంస్కరించుచున్నది.

బిడ్డలు తమ యిష్టమువచ్చినటుల మెలంగుటయే యాట యగును. కాని నిర్దిష్టఫలితమును బడయుటకు జేయునదంతయు పనియే గాని యాట కానేరదు. పనిని శరీరమునందలి ప్రత్యేకావయవముల పలుమారు లుపయోగించి యలంత జెందునటులఁజేయుచుంటిమి. కాని యాటలాడునపుడు మాత్ర మట్టియవయవముల వెంటవెంటనే మార్పుచుందుము.

ఆట శిశువునకు సహజధర్మమైనను ప్రత్యేక కృత్య

ముల నాచరించు టెటులనో యాతఁడెఱుంగవలెను. బిడ్డ లాటలాడునపుడు నిబంధనల సరకు జేయరు. అట్టి తరుణ మున వారికి తగినంత స్వేచ్ఛనొసంగుట మంచిది. పంచ వత్సరములవఱకును బిడ్డఁడట లేగితనముగా నుండును. ౫ మొదలు పది సంవత్సరములవఱకును Games అన వానికిష్టము. ద్వాదశవత్సరములకు పైన Games ను Sports ను కలగలుపు జెందును. వయస్సుముదిరినకొలఁ దియు నాటగాడు తన స్వేచ్ఛను గోల్పోయి నిబంధనలకు దానుఁడగును. అటయును, పారితోషికాదుల బడయుట కాడునపుడుగాని నిర్బంధవిధానమున నాడునపుడుగాని పనిగానే పరిగణింపఁబడును. క్రీడాంగణమునందే బిడ్డడు ధర్మశాస్త్రప్రయోజనమును గుర్తించును.

నాల్గవమాసముననే బిడ్డఁడట మొదలిడును. ౨ లేక 3 సంవత్సరముల వఱకును బిడ్డనికాట శారీరము జ్ఞానసంబంధమునగు నభివృద్ధి నొసంగును. ఈ కాలము ననే శిశు వమితముగా నభివృద్ధిగాంచును.

బిడ్డ మూడవసంవత్సరమున తనపరిసరముల నను కరింప ప్రారంభించును. శబ్దజాలమును పఠేపఠే యుచ్చ రించును. వానిహావభావముల బహువిధముల వ్యక్తపరచ మొదలిడును. భావనాప్రపంచము బహుళమగును. ఈ భావన ౫, ౬ సంవత్సరములు పైఁబడగనే యుత్కృష్ట తను గాంచును. కాని యిది ప్రాయము వచ్చు వఱకును క్రమక్రమముగా కృశించుచుండును.

అటయందు శిశువు తన మూడవవత్సరమున జిజ్ఞాస బాగుగా వ్యక్తపరచుచు మిగుల నుద్రిక్తుడగును. ౭ మొ

దలు ౧౨ వఱకును బిడ్డలాటయం దహమహమిక కను పరతురు.

ప్రకృతిలో నణగిమణిపోవు బిడ్డలు తల్లితండ్రులెంత యాన పెట్టినను వారి పరోక్షమున హానికరములగు వస్తువులను తాకి వాని నిజస్థితిని గ్రహింపఁగలుగుచుండిరి. విద్యావిషయకములగు నాటలబిడ్డల కేర్పాటుచేయునపు డుపాధ్యాయులు వారి కండరములకు, భావనాశక్తులకు ధారణాశక్తికి శబలతనిచ్చువానిని మనస్సునం దుంచుకొనుటమేలు. ఉచితములని మనకు తోచిన సలహాలనిచ్చుట మంచిది గాని, యియాట మంచిది యియాట మంచిదికాదని శిశువులను విమర్శించి నిరుత్సాహులనుగాఁ జేయరాదు. కొన్ని కథలను వారిచేత నాటకము లాడించుటయు మంచిదే. వారి యాటవస్తువులను గురించిన కథలను చెప్పుట మంచిది.

౧౪ సంవత్సరముల బిడ్డలకు సమిష్టిక్రీడలయం దిష్టము. అట్టిక్రీడలవలన వారి నడవడిగూడ విశేషముగా చక్కఁబడును. మనయాంధ్రదేశమునందు బుడుతలాడు కొనెడియాట లెన్నియోగలవు. వానినిగూర్చి పత్రికాంతరము లిదివఱకే వివరములు ప్రకటించి నాభారమును తగ్గించినవి. బాలురయు బాలికలయు, నాటలను విస్తృతముగా తెలిసికొని వారివారి వయస్సునకుతగిన యాట పాటలతో ప్రొద్దుబుచ్చనటుల తల్లిదండ్రులు జూతురని నాకోరిక.

౧౨ పసిబిడ్డ - భయము

మనలో కొందఱు పసిబిడ్డ పాడివండ అన్నారనుచు బిడ్డలను గుడికదిలి వెలుపలికి రానీరు ఇది పొరపాటు. పిల్లలు స్వేచ్ఛగా తిరిగినచో మంచి వ్యక్తిత్వమునుగలిగి భవిష్యజ్ఞేతనమునందు ప్రయోజకు లగుదురు. అట్లుకొనిచో కూపస్థమండూకములై తెలివిలేని వారై బాహ్యప్రపంచవిషయముల నిండుకేనియు తెలియక అజ్ఞానాంధకారమున దేవులైదరు. ఇదికాక పిట్టబుఱ్ఱునినచో బెదరెడు స్వభావము గలిగెడు వారయ్యెదరు. భయము బిడ్డని కవసరమా కాదాయను విషయమును కొంతవఱకు చర్చించు టుచితము.

బిడ్డనికి భయముండవలసినదే. కనుకనే మనవారు 'భయమూ లేదు, భక్తి లేదు. వీడు పసికిమాలినవాడగుచున్నా'డని నుడివెదరు. ఆంగ్లభాషయందుగూడ "Spare the rod and spoil the child." అనెడు లోకోక్తి ననుసరించి "అబ్బాయీ! సరిగా చదువకపోతే బెత్తంపప్పులు తగులు"నని యదలించుచున్నారీనాటి యుపాధ్యాయులు కొందఱు. అది మిగుల పొరపాటు. బిడ్డనినలిపి నైవేద్యము పెట్టినచో నాతఁడు దాసానదాసుఁడుగా తయారగును. కొంతవఱకు యుక్తాయుక్తముల గుర్తెరింగి కంటిభయముతో బిడ్డను పెంచు టుచితము.

మఱికొందఱు బిడ్డలకు భయమనిన యెట్టిదో తెలియగూడదను సిద్ధాంతమును బయలుదేరదీసి పసిగండుల నోట మట్టికొట్టుచున్నారు. కాని నిజముగా భయమనునది శిశువు నభివృద్ధికిఁ దెచ్చెడు ముఖ్యసాధనము, అపాయకరములగు కార్యములనుండి మనల పరాజ్ఞుఖులనుజేయునది భయమేగదా! అట్టి భయమన నెట్టిదియో తెలియ నిది నిరతదుఃఖాపాదియగు మాయలోకమున నెగ్గఁగలమా?

క్రవా్యాదులు కొంతవఱకు భయమువీడి స్వేచ్ఛాప్రచారము గావించినచో శీఘ్రముగా మట్టుపెట్టబడును? పిల్లితో నెలుక చలగాటలాడునా? ఇది స్వభావవిరుద్ధము. భయమునలననే యది యట్లానరించుచున్నది. బిడ్డలును భయమెట్టిదియో యెఱుంగనిపక్షమున—తామీ ప్రపంచమందు క్షిప్తపరిస్థితుల నెదుర్కొనవలసినపుడు, చేతకాని “దద్దమ్మ” లగుదురు. కాని భయముననది శిశువును హఠాత్తుగా నావరింపగూడదు. అట్లావరించినయెడల నా పసిపాపయుక్తిగ్రిబిక్కిరగును. సమయాసమయములఁ దల్లియొద్ద కూర్చుండఁ బెట్టి మేపి పంచవత్సరములు రాగనే పిల్లవానిని “అబ్బాయీ బళ్ళోకిపో, నాయనా! ఆక్షరాభ్యాస మయినదిగదా” యని శ్రీరంగసీతులు చెప్పినచో బిడ్డవినునా? బడికిపోవుట అనినచో నది జగత్ప్రళయమనుకొని కుములును. మనవారు చెట్టైవంగనిది మానైవంగునా యనుట కిదియే తార్కాణము. గ్రాహకము తెలిసినప్పటి నుండియు బడియన నేమో యచ్చటి పరిస్థితులేమో తెలుపక పొరుగింటిపిల్లలతోడనైన, గిల్లి కజ్జములు తెత్తురను భయముతో, నాడుకొనసక ఆకస్మికముగా బడిలోనికి పోమ్మొంటే పోతా డాకుట్టవాడు - మనులుతాడు గాని.

భయము : దానివై ధర్మము

భయమున దెన్నివిధములో కొంచెముచూతము, మృగములెప్పుడును చచ్చిపోగుమను భయముతో మెలఁగుచుండును. అట్టి భయమే మానవునియందునుఁగలదు. ఇది సాధారణముగా బాధననుభవించుటవలన జనించును. పాలు దొంగతనముగా త్రాగ నలవాటుపడు పిల్లి యొకనాడు సశశశ కాచినపాలలో మూలిఁబెట్టినచో నిక నది బ్రతికియున్నంతకాలము పాలబోలికి పోదు. అటులనే యెప్పుడును బాగుతో నాటలాడుకొనుబిడ్డ దొకప్పుడు వ్రేలుకొనికొనినచో నిక దానిని ముట్టుకొనుటకుగూడ జంకును. శారీరక బాధ మానవుఁడెప్పుడో యొకప్పుడనుభవింపవలసినదే కనుక చిన్నతనముననే యట్టిబాధ ననుభవింపఁజేయుట సమంజసము. మనదేశములో పిల్లలకు కర్ణవేధనము మొదలగు బాధ కలుగుచునే

యున్నది. కాని “టీకాలు వేయించండయ్యా” అంటే కొందఱు తల్లితండ్రులు “మాబిడ్డ నల్లారుముద్దుగా పెంచినాము; నీచేతి కప్ప గింతుమా” యని యెదురు తిరుగుదురు, తుది కెప్పుడో యొకప్పుడు మిత్తి కప్పగించుచునే యున్నారే !

పితరులిటుల ప్రవర్తించుట బుడుతలకు విషముగా పరిణమించుచున్నది. అటుల చాలమంది పిల్లల కొకపర్యాయము టీకాలు వేయనప్పుడు వారిని మీలో నొప్పిని యెవ్వ రోర్చుకొనెదరో చూచెదమని ప్రోత్సహము చేయుచుండవలెను. వార లది విని నాకు నొప్పిలేదు నాకు నొప్పిలేదని యొకరినిమించి యింకొకరు పోవభిలషింతురు. పదిమందితోడి చావు పెండ్లితో సమానమని పెద్దలు వచించియున్నారగదా ! ఈతీరున చిన్నతనమునందు నొప్పి ననుభవించినబిడ్డ తన జీవితములో నట్టిఘట్టమునే తా ననుభవింప వలసి వచ్చినపుడు నగుమోముతో నిలుచుండునేగాని పిరికితనము చిన్న మెత్తైనజూపము. అందువలన దానికి నాత్మవిశ్వాస మెక్కువగును.

మనకు తెలియనిదాని విషయమై భయముఁజూపుట సహజమే. వన్యమృగము లట్టిభయమునేఁ జూపుచుండును. “ఏమోపులేయున్నదో భూతమేయున్నదో దానిజోలికి పోవలదని” మనము సాధారణముగా జెప్పుచుండుటయే పిల్లలను జెరుచుచున్నది. అందులకే కొందఱు పిల్లలు పట్టణమందు దారితప్పి వారి తల్లితండ్రులను గానక రోదన మొనర్చుచున్నారు. మరికొందఱు సాహసికులు తమదారి నెటులనో కనుగొని వారి తల్లితండ్రులను జేరుచున్నారు. బిడ్డలు సాహసకృత్యము లాచరించునటుల వారిని ప్రోత్సహించుట పితరులమగు మనవిధియై యున్నది.

మూడవది పట్టుపడెదమను భయము. మానవుడు తెలివితేటలలో నారితేన కొలదియు నీభయ మెక్కువగా కలుగును. కనుకనే కొందఱు స్వేచ్ఛగా బహిఃప్రదేశములందు రాత్రికాలమున శనిచరింప భయపడెదరు. ఆకారణముచేతనే కొందఱు రాత్రియందు

దింటిలో పడుకొన నిచ్చగింపరు. రాత్రులం దెవ్వరేని తలుపు గొల్లెము బెట్టి కొంపకు నిప్పంటింతురేమా యనెడు భయము వారిని పీడించుచున్నది. బిడ్డలను యింటిలో మూలలకు వెళ్ళి యేవస్తువు నైన తీసికొని రమ్మనినచో వారు వెనుదీయుట మనకు సువిదితమే. అట్టిభయము బిడ్డని ఆశేకొంపకుండునటుల మనము తగుశ్రద్ధ వహింప వలెను.

నాల్గవది తోటివారలు తమవర్తనమున కేమను కొనెదరొ యనెడు భయము. ఇది మనభారతదేశమువంటి దేశమందే తాండవ మాడుచున్నది. మానవుండెల్లపుడును తోటివారల పెట్టుపోతల కాశింపకపోయినను వారితో కలిసిమెలిసి తిరిగెడి స్వభావము కలవాండై యున్నాడు. కనుక సంఘమున కారండు సర్వకాల సర్వావస్థలయందును వెఱచుచునేయుండును. ఈ వెఱపేలేనిచో వానికి పట్టపగ్గములేయుండవు. బిడ్డను తనసంగడిగాండ్రలో నెవ్వ రేని గేలిచేసినచో “చూడవే అమ్మా! వాడు నన్నెక్కిరిస్తున్నాడ”ని తల్లితో మొఱపెట్టుట మనకు తెలిసినవిషయమే. కాని వాని మేధాశక్తి పరిపక్వదశనుపొందిగనే యట్టి హేళన కారండు పెడచెవిపెట్టి “ఏనుగుపోవుచున్న కుక్కలెన్ని మొరుగ”వని నుడువ మొదలిడును. స్త్రీలు శరీరము నలంకరించుకొను విషయము నను, వస్త్రధారణమునందునను తోటివారల యభిరుచి ననుసరించుచు సంచరించుట ఈభయమువల్ల నే.

అయిదవది యొంటరితనమువలని జనించెడిభయము పిల్లల నింటిలో నొంటరిగా వదలిపెట్టినచో నావురుమని యేడ్చెదరు. పెద్దవారుకూడ నొక్కరేయున్నపుడు బిక్కుబిక్కుమనుచునే యుండురు. ఇది మానవునికి స్వాభావికమే.

ఇదికాక చీకటియనినచో బిడ్డలు భయపడుదురు. ఆ భయమే పెద్దవారైనను వారిని పీడదు. ఈచీకటి భయ మెందు వలన గలుగుననగా, బిడ్డని పెద్దవారు “నాన్నా చీకటిలోకి పోవద్దు బూచియున్న” దని యొకటే భయపెట్టెదరు. బూచి యు

న్నదో లేదో శిశువు విలోకించెనా? ఎఱుంగునా? లేదు. నిజముగా బూచియేయున్నది కాంచోలునని వాడుపొద్దుగ్రుక్కగనే యింటి లోని కాలు బయటపెట్టెడు. ఇదికాక మనము పిల్లలకు దయ్యములు మొదలైనవకథలు చెప్పుచున్నాము కనుక చిన్నవాండ్రు చీకటిలో, గాలి దయ్యములు పెనుభూతములు భౌతాశుండు వగయిరాలు చెలరేగి తిరుగునని శంకించి యింటిలో నడగిమడగిపోవుదురు. కొందఱు మానసికతత్త్వవేత్తలు మనపూర్వకు లెప్పుడో గుహలో నివసించిరనియు వారు చీకటిలో ఘాతుకమృగమువలన బాధపడి రనియును దానివలన వారలు చీకటియనినచో కలఁతజెందిరనియు అట్టి శంకయే వారిసంతతివారలమగు మనఁఁగూడ బాధించుచున్నదనియు తలంచుచున్నారు.

కొందఱు తల్లిదండ్రులు ప్రతిదానికి భయపడెదరు. అట్టి భయమే వారినిన్నివిధముల ననుకరించుచున్న వారి సంతానమును గూడ పట్టి పీడించును. భృనియనినచోగూడ కొందఱు భయము పడెదరు. కనుకనే పెళ్ళపెళ్ళ యురుములు మొదలుపెట్టగనే మనలో కొందఱు “అర్జున, భర్జన” యని యరచుచున్నారు.

ఆరవది మతబోధవలన విడ్డలకు కలిగెడిభయము. ఇట్టి భయమునకు మనము తా వొసంగనేకూడదు. పాపము చేయఁగూడదనియు అట్లు చేసినచో నరకమున భగవంతుండు మనల వేపుకుతిన ననియు, యమదూతలు యినుపముక్కులు నీలిగుడ్డలు వంకకొప్పులు గలవారనియును మనము చెప్పుకొనుట విడ్డలు విని బైరాగులు మొదలగువారినిఁజూచి భయపడుదురు. కొందఱువిడ్డలు బిచ్చగాని జోలెఁజూచి నిలుపుగుండెపడి ఏడ్చు మొదలు పెట్టెదరు. దానికి హేతువు మన తెలివితక్కువతనమే. మనము “నాయనా! అల్లరి చెయ్యవద్దు, కదలితే బూచివాడు సంచిలోవేసుకొని పోతా” డని చెప్పుదుము. ఆభయమే వేరుపురుగు పిల్లవానిని బాధించుచున్నది. అటుల భయంపడినపిల్లలకు బిచ్చగాని సంచితీసి యొకమారు చూపినచో నాభయముపోయి “ఓమ్, ఇంతేగా” అని విడ్డ చిందులు వేయ ప్రారంభించును. పిల్లివలని భయముగూడ నిటులనే విడ్డకుఁ

గలుగుచున్నది. అల్లరిచేయుపిల్లలను మనము పిల్లికూతలుకూసి భయపెట్టుటలేదా?

౧౩ బిడ్డలు - కలలు

అనాగరికజాతులు మనయాత్మ స్థూలదేహమును వీడునపుడు అనుభవించెడి కష్టసుఖములే స్వప్నములని నుడువుచున్నవి. నాగరికులు కలగనువాఁడు తన భవిష్యత్తునుగాని తాను కలలోగాంచిన మరియొకని యదృష్టమునుగాని స్వప్నములోఁజూడ గలడని స్పష్టపరచుచున్నాడు. కాని సైకోయనలిస్టులలో నొకఁడగు ఫ్రాయుడు గారు స్వప్నము లొక నిర్దిష్టార్థమును సూచించుచున్నవనియును, ఇట్టికల లెవ్వనియందంకురించునోవాని వ్యక్తిత్వమును నడతను బహిర్గతమొనర్చుటయందు, అవి తోడ్పడుననియును నుడివీరి. అందువలన శిశుస్వప్నముల తెలిసికొనినచో వానిభావముల పెద్దవారమగు మనము తెలిసికొని యట్టివారిని సన్మార్గమున పట్టింపవచ్చును.

వయోప్రాదుర్భావసమయమున బిడ్డలు గనుపరచు వింతచేష్టలు:—ఉలిపితనము మొదలగు లోపములు చిన్నతనమున తగినంత క్రమశిక్షణములేనందున బిడ్డల నావరించును. చెట్టెవంగనిది మావైవంగునా? అట్టి లోటుపాట్లు బిడ్డల కబ్బకుండ చేయుటకు తల్లితండ్రులు యథాశక్తి పాటుపడుట యుచితమే. బిడ్డనియట్టి దుష్ప

థంబునబెట్టు విషయములెవ్వయో వాని స్వప్నవృత్తాంతమును తెలిసికొనినచో మనము గుర్తెఱుంగగలము. కాని వారినుండి యట్టిప్రవృత్తిని రాబట్టుటకు మనము నల్ల మేకను తేవలసినదే. సాధారణముగా పిల్లలు మనము కేలిచేయుదుమనిగాని ఏమయిన ననుకొందుమనికాని వారి స్వప్నవృత్తాంతముల మనకు చెప్పటకు వెనుకాడుదురు. అదియునుగాక కొందఱు బిడ్డలు వారికి స్వప్నలోకము నందు గలిగిన యనుభవముల మనకు విప్పిచెప్పలేరు.

అయినను వారి ముఖలక్షణములబట్టియే మనము వారి కెట్టి స్వప్నములువచ్చెనో కొంతవఱకు తెలిసికొన నోపుదుము. బిడ్డలు స్వప్నానుభవములకును లోకానుభవములకునుగల భేదమును గుర్తింపజాలరు. కనుక యుదయమున లేవగనే గతరాత్రి దుస్వప్నములువచ్చిన బిక్కమొగముపెట్టి యేడ్చుటయేగాక దినమంతయు తేటగా ఉండదు. కాని యుత్సాహజనకములగు స్వప్నములను గాంచినచో వార లుత్తేజము గలిగియుందురు.

బిడ్డలు ౧౨ సంవత్సరముల లోపలను ౧౩ వ యేడు దాటిన తర్వాతను సర్వసాధారణముగా కలలు గనుచునే యుందురుగాని పదమూడవయేట స్వప్నములు వారి కంతగారావు. పదిసంవత్సరములకు లోపల బిడ్డలకు చలన హేతు స్వప్నములు (Kinesthetic) అంతగారావు. కాని ౧౦ మొదలు ౧౭ సంవత్సరములవఱకు నిట్టి స్వప్నము లమితముగా వచ్చును. సుష్టుగా తిను బిడ్డల కివి యెక్కువగా వచ్చును. సామాన్యకుటుంబములకు జెందినవారికి నివి యరుదుగా వచ్చును. ౫ మొదలు ౭ సంవత్సరముల

వఱకును బుడుతలు తమ గృహవిషయములకు సంబంధించిన కలలు గందురు.

అయిదుసంవత్సరముల బుడుత స్వప్నలోకమున తానే ప్రధానస్థానము నలంకరించును. ఈ యీడుబిడ్డలు సంబంధబాంధవ్యముల నంతగా గుర్తింపజాలరు. కాని ౭ సంవత్సరములు రాగానే చుట్టముల సహితము కలల యందు గుర్తింపగలరు. ధనవంతుల శిశువులకంటె ధన హీనుల బుడుతలే యీటవస్తువులను గూర్చిన కలలుగందురు. సాహసము ధైర్యమునకు సంబంధించిన కలలే ఈడువారల కంతగారావు. కొన్ని వేశలయం దిట్టి బుడుతలు తమపాతశాలనుగూర్చి ౮ మొదలు ౧౪ వత్సరములవఱకును కలలుగందురు. పసిబుడుతలు తిర్యగాదులకు సంబంధించిన స్వప్నముల గాంతురు. మగబిడ్డలు సాహసకృత్యము లొనర్చినటుల తరుచు కలలు గాంతురు. వారు దొంగలు, దోపిడిగాండ్లు మొదలయినవారిని నిద్రయందు గాంచి యెక్కువగా తోభమును జెందుదురు. కాని యీడుబిడ్డలు వింతగొలుపు పురుషులను వింతగొలుపు స్త్రీలను స్వప్నమునందుగాంచి కలత జెందుదురు. ముసలమ్మలు, జంతువులు సాధారణముగా బాలికలను స్వప్నములందు బాధ పెట్టెదరు. పది సంవత్సరముల వయస్సు పైబడగానే బుడుతలు కలవరింతలు మొదలు పెట్టెదరు. అందును బాలిక లే యెక్కువగా కలవరింతురు. శృంగారాదివిషయముల గూర్చిన స్వప్నముల బాలికలే యెక్కువగా గాంతురట. కాని ౧౩ వ యేడు రాగానే వీరికి ననూయాప్రధానములగు స్వప్నములు వచ్చును.

పదునాల్గు వర్సములు రాగానే బాలురకు ఖోభ హేతువులగు స్వప్నములు రావు గాని బాలికలమాత్రమివి వీడుటలేదు. ఈ యీడునకు వారికి పాఠశాలకు సంబంధించిన స్వప్నములు మెండుగావచ్చును. మగపిల్లలు తాము మరణించినటుల స్వప్నముల మిక్కుటముగా గందురు. వారికి యత్నులనుగూర్చిన స్వప్నములు రావు. శిశువులు స్వప్నములందు తమ్మే తాముజూతురు; కాని కొన్ని యేండ్లు పై బడినపిమ్మట తల్లిని తదితరబంధువులను తమ స్నేహితులను క్రమక్రమముగా గాంతురు. ౧౦ మొదలు ౧౬ యేండ్లు వచ్చువఱకు నిట్టి స్వప్నములు వారి కెక్కువగా వచ్చును. బాలురు సాధారణముగా బాలికలనే స్వప్నములందు జూతురు. బాలికలు నల్లే బాలుర దర్శింతురు. భయహేతువులగు స్వప్నము లీయీడున బాలబాలికలకు సమానమే.

కల లెట్లు వచ్చును :—ప్రథమముననే దేనియొక్క యింద్రియప్రేరణ నూతనముగా మనకుఁ కలిగిన యనుభవముల స్మృతిపథమునకుఁ దెచ్చును. ఈ స్మృతి మన యందంతర్గతము కోర్కెలతో మిళితముజెందును. ఇట్టి కోర్కెలకుగాని, కోర్కెకుగాని సంబంధించిన నిజస్థితి మారిపోవుటయేగాక మన స్మృతికూడ కొంతవఱకు తారుమారు జెంది యట్టి మన కోర్కెల సులభముగా వ్యక్తపరచునటుల సాహాయ్యముపడును. సాధారణముగా ఇది పెద్దవారు స్వప్నములగాంచు పద్ధతి. బుడుతలుకూడ ఈ పద్ధతి ననుసరించియే స్వప్నముల గాంతురుగాని వారి స్వప్నములు సామాన్య స్వభావము గలవి, అవి సాధార

జేచ్చలనే యావిష్కరించును. పెద్దవారి స్వప్నముల వారి పరిస్థితుల నన్నిటిని మనము తెలిసికొనుట కవకాశ మెక్కువగా ఉన్నది గనుక, సులభముగా విప్పి చెప్ప వచ్చును. మొరటువారియు, బుడుతలయొక్కయు స్వప్నములు సాంకేతికములు గాక వారిని జేచ్చనే బయల్పరచును.

శిశు స్వప్నముల నవగతము చేసికొనుటెట్లో యిం చుక విచారించుము. ప్రథమమున వారి స్వప్నములయం దావిష్కృతమగు విషయముల వారి వ్యక్తిత్వము నడత స్థితిగతులతో పోల్చి చూచుకొనవలయును. ఇట్లుల లెక్కకు మీరువారి స్థితిగతులను వారి స్వప్నవిషయము లను అవగతము చేసికొని అంతర్గతాంశములగూడ శ్రద్ధ తో విచారించి తెలిసికొనిన పిమ్మట యట్టి స్వప్నముల విప్పిచెప్పవలెను.

శిశుస్వప్నములు వారి స్వభావమును తెలిసికొనుట యందు మన కెంతో తోడ్పడుచున్నవి గాన మన మిట్టి విషయము లవగతము చేసికొని కష్టసుఖముల నిష్పక్షపాత బుద్ధితో విచారించి వారిని సన్కారమును పట్టింపవలయును.

౧౪

బిడ్డలు-కథలు

పిల్లలు కథలనినచో చెవులుకోసికొందురు. “మా మ్మా! కథచెప్పవ్, ఏమండీ! పంతులుగారు కథచెప్ప

రూ” అని యొకటే పీడించెదరు. కొందఱు ముసలమ్మలు చెప్పెడికథలు వినిన పిల్లలు చెడిపోదురు. వారు చాడస్తం అంతా నూటి పోయుదురుగదాయని యధార్థము తెలియక భంగపడుచుంటిరి. దానికి సంబంధించిన నిజానిజములు పరిశీలించినచో బాగుండునని యిది మొదలుపెట్టితిని. తల్లులు, ఉపాధ్యాయులు, ఇంకా పిల్లలవిషయముత్సాహము చూపెడివారును చదివి యీ యుద్దేశ్యము లెంతవఱ కనుష్టానయోగ్యములో తెలియుదురని నమ్ముచున్నాడను.

కథ—దానివిలువ

తై శవారంభమున కథ బిడ్డనికి అపారమగు బోధగావించుననుట నిర్వివాదాంశము. అది కథలు వినినకొలదియు మనోవికాసము నందుచుండును. కాని కథకుడు తెలివిగలిగి యితరబిడ్డల యనుభవములు, వారు గడిపెడి జీవనము, వారి యభిప్రాయములు ఆదర్శములుచక్కగా విశదీకరించినచో బిడ్డ డట్టివాని నేర్పరితనమున కెంతయో వెలుగుజెందును. వెంటనే వానితో సఖ్యమేర్పరచుకొనును. ప్రపంచమునందు వివిధములగు వింతలనుగూర్చి ప్రసంగించుటయు మంచిది. కథలు బిడ్డనిపదజాలమును పెంపొందజేయును; వానికి భాష నెటుల నుపయోగించవలెనో నేర్పును. భావలోకమును వృద్ధిచేయును. వాని యవధానశక్తికిని ధారణాశక్తికిని మెలుంగుపెట్టును. ఈ పై విషయములను మనస్సునందుంచుకొని వివేకము, మౌఢ్యము నెంతతారతమ్యము గలిగియున్నవో శిశువునకు

స్వప్నపరువుము, జీవితాదర్శములయర్థము బిడ్డనికి బోధ పరచ యత్నింపుము. వానికి ఆవేశము ధైర్యము నమ్మకము కనికరముగలిగెడి కథలు చెప్పుము.

ఎట్టికథలు చెప్పవలెను ?

ఈ దినములలో కుక్కగొడుగులవలె ఒకటే జన్మించుచున్నవి గ్రంథములు. “అజాగళస్తన సగోత్రులకు” —ఈ పదప్రయోగమునకు తీమించుడు— అట్టివాని యోగ్యతాయోగ్యతలు గుర్తించి శిశువున కమిత యుపయోగకరములగు కథలనే చెప్పుచుండవలెను. ఏదో పైభారము తొలగించుకొనుటకే నోటికివచ్చిన కథచెప్పట సరికాదు. అట్టి కథలను మనజీవిత కాలమంతయును వినియోగపరచినను శ్రోడీకరింపఁగలమా యనెడి సందేహము పొడమవచ్చు. అట్టి సంగోచములను వీడి సదాకార్యరంగమునకు దిగుటమేలు. అయితే యే కథలను చెవియొగ్గి వినెదరు బుడుతలని యడిగెదరేమో వానిని చెప్పుచుంటిని వినుడు.

కథ కల్పితమైనదని శ్రోతలకు తట్టకూడదు. ఒకప్పుడది నిజముగా జరిగిన కథ కాకుండినను, చరిత్రాత్మకము కాకుండినను ప్రపంచమున సాధారణముగా జరుగుచుండిన విషయజాలమును గ్రుచ్చియెత్తెడిదై యుండుట మంచిది. పాపము, అసత్యము, అధర్మము జయమును గాంచునని ప్రతిపాదించెడిదిగా కథ యుండుట శుభావహముకాదు. యక్షకథలు మొదలై నవి బిడ్డలెక్కువగా వినుటకు మక్కువపడెదరు. “సత్యమేవ జయతి” “సత్యంవద ధర్మంచర”*

యనెడి కథలు బాగుండును. తోభకరమైనట్టి కథలకై చదువునేర్చిన బాలురు ముందంజవేయుదురు. కాని వినుగు పుట్టించెడివియు, భీతికరములైనట్టివియు, రోగకరములైనట్టియు వచకత్వము నుపపాదించునట్టివియు కథలను చెప్పఁగూడదు.

బాలురయం దభిరుచియు నిత్యనూతనోత్సాహమునుగలిగించు సామర్థ్యము కథకుండవలెను. అభినయ పూరితమై, నటనాకౌశలముగలదై హాస్యరసభూయిష్టమై, అంత్యప్రాసాదినియమముగలదై యుండవలెను.

కథచెప్పెడి విధానము

కథ చెప్పతరి మైమరచి యావేశపూరితుడవైనట్లుండవలెను. నీకును, బిడ్డలకును కొట్టినపిండియై యున్నకథనే చెప్పము. నీ చిటుతప్రాయమున నీవు విని ముచ్చటపడిన కథలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనుట శ్రేయస్కరము. బిడ్డలెట్టికథలు కావలెనందురో అట్టివానినే చెప్పట యుచితము. బిడ్డల యెట్టయెదుట నీ కథలయందలి పాత్రలు “తోలుబొమ్మల”వలె తాండవమాడునటులఁ జేయవలెను. నీ పదజాలము విశేషణములతో నిండిపోవలెను. నిద్రనేర్చుకొను బిడ్డలు మూడు విధములని చెప్పవచ్చును. శ్రోత్రేంద్రియ మెక్కువగా పనిచేయువారు (Audiles) స్పర్శేంద్రియ మెక్కువ చురుకుగా నున్నవారు (Tactiles) చక్షురింద్రియముద్వారా విషయ సంగ్రహణము జేయువారును. (The visuals) అందు

లకై యిట్టి మూడింద్రియములకు గ్రహణయోగ్యము లగు చిత్రములతో నొప్పారెడి కథలు చెప్పుచుండవలెను. మీ కథ కొండవీటిచేదవంటిది కాగూడదు. ఎంత కుదించిన నంతమంచిది. సాధారణమగు నభినయమును కథకుడు చేసినను తప్పలేదు. బిడ్డలు దానిని బాగుగా నానందించినచో “మల్లా” యందురు గాన మొదటి పర్యాయమే యందలి విషయానుక్రమణిక బాగుగా గుర్తుంచుకొనవలెను.

ఈ కథ నీతి యిదియని నీవు చెప్పనుగూడదు. బిడ్డచేత చెప్పించ యత్నించనుగూడదు. ఈ లక్షణములు గల కథకుడు శ్రోతయందు కథకూడ నొక శాస్త్ర మనెడి యాశ్చర్యమును పుట్టింపగలుగును.

కథ చెప్పవలసిన సమయములు

కథ బాగుగా చెప్పవలయుననినచో సమయా సమయముల పర్యాలోచనచేసి చెప్పుచుండవలెను. పరిసరములు నిశ్శబ్దముగ యున్నతరి యీపనికిఁ బూనుకొనిన బాగుండును. పునరుక్తి అంత్యప్రాసాది నియమములు గల కథలనే చెప్పవలయును. బిడ్డ టుత్తుతో బాధపడుచున్నను ఇతర కార్యాసక్తుడై నపుడును కథచెప్ప నుంకింపఁగూడదు. అట్టియెడ వానియవధానమును మళ్ళించుట కష్టతరముగదా! నిద్రపోవుటకుముందు బిడ్డల కెల్లప్పుడును శాంతయుక్తములు అనగా నాకులపాటు గలిగింపని కథలనే చెప్పవలెను. అటులఁగానిచో మనః తోభముజెంది బిడ్డ నిదురపట్టక చిక్కములో పిట్టవలె

కొట్టుకొనును. ఒకవేళ నిద్రగాంచినను దుస్వప్నములఁ గనును.

కథకుఁడు గమనింపవలసిన కొన్ని నియమములు:—కథ యెటుల చెప్పవలయునని ప్రశ్నించుట సులభమేగాని దానికి ప్రత్యుత్తర మొసంగునప్పటి కేరి కై నను తలప్రాణము తోకకువచ్చును. ఇదియు నొక కళయే. తద్వారా కథకుఁడు మహత్తరమైన వర్తమానము నొసంగుచున్నాడు. కథకుఁడు తాజెప్పు కథయందలి కష్టసుఖములు తా ననుభవించి యుండినచో కథకు బలమెక్కువయగును. అట్టి యనుభవములు సమయము వచ్చినపుడు వానిమోమున సువ్యక్తములు గావలెను. అటుల నుద్రిక్తుఁడుగాని యెవ్వఁడు నీపనికిఁ బూనఁ గూడదు. అట్టి యనుభవ మనుభవైకవేద్యమేగాని కావలెనని పెనఁగులాడిన సబ్బదు. అందువలన కథకుఁడు గుణగ్రహణపారీక్షణై యుండవలెనని స్పష్టమగుచున్నది.

కథకుఁడు స్వకార్యాచరణమునం దప్రమత్తుఁడై సదా ప్రవర్తింపవలెను. నాలుక తడఁబడఁగూడదు. కథలోవచ్చెడి పాత్రలు పట్టణములు మొదలగువాని నామము లుచ్చరించుతరి పొరపడఁ గూడదు. కథాంశములను వదలివైచి వానిని తిరిగి అతుకుపెట్ట చూడరాదు. కథను బాగుగా నవగాహనము చేసికొననందున డొంకతిరుగుదువాక్యములు కొండఱు ప్రయోగింతురు, అట్టి యభ్యాసమును మానవలెను. కథకుఁడు సాధ్యమైనంతవఱకు స్వభాషనే యుపయోగింపవలెను. విడ్డ

లద్దానిని విని స్వర్ణునీనాదములచేతనువలె శ్రోత్రపరామొనరించుకొందురు.

పారశాలలయం దుపాధ్యాయులు కథచెప్ప నిచ్చగించినచో నర్థచంద్రాకారముగా బుడుతలను కూర్చొన పెట్టవలెను. ఒకరివెనుక నొకరిని కూర్చొననీయరాదు. ఉపాధ్యాయు డందటికి నెదురుగా దగ్గరగా కూర్చొనవలెను. కాని వారు ధ్వనిచేయ మొదలుపెట్టినచో నీవు కథను వారల కాష్టాదకరమగునటుల చెప్పట లేదని యర్థము. కనుక నీహాపమెద్దియో కనుగొని యద్దాని సవరించుకొనుము. ఆరంభమునందే పిల్లలను వశముచేసి కొనునట్లు ప్రవర్తింపుము. మొదటివాక్యము నుడువగానే బుడుతలందరు నిమ్మనీరె త్తినట్లుండవలెను. ఉపరి నీ వమితోత్సాహము గనుపరచవలెను. నీవాగమృతపు సహజధారయే వారి యుత్సాహమునకును దోహద మగును. కథయందు లీనమైనచో సర్వమును సులభ మగును. చిచింద్రీ, మతాబులవంటివియు పిల్లలకు తెలిసినట్టివియు నగు పదములనే ప్రయోగింపుము. కథయందలి విషయజాలమెప్పుడును క్రమముతప్పకూడదు. నీవు వినుగు కనపరచునెడల బిడ్డలుకూడ వినుగుజెంది వారి యుత్సాహమును గోల్పోయెదరు.

కథకుని వాగ్ధోరణి యెటులుండవలెనో యింనుక విచారణసల్పుదము. గొంతుచించుకొనుట పనికిరాదు. స్వాభావికముగా నీ వెటులమాట్లాడెదనో యటులనే మాట్లాడుము. నీ కంఠధ్వని స్పష్టమై యనర్గళమై సరళమైయుండవలెను. ముక్కుతో మాటలాడకుము. బిగ

పట్టి మాటలాడకూడదు.

బిడ్డలవయస్సు - కథలు

బిడ్డలవయస్సు ననుసరించి కథల యంతస్తుగూడ మారుచుండును. ఏ యేవయస్సువార లే యేకథలు విన కుతూహలముచూపుదురో విచారించుటమంచిది. ఇట్టి విచారణసలుపుటకుముందు వివిధవయస్కులగు బిడ్డలనువారల కే యేకథలివ్వముగో తెలిసికొనియుంటినని పాఠకులకు విన్నవించుచుంటిని. అట్టివిచారణ సాధారము చేసికొనియే కొంతవఱకు ప్రస్తావించుట కిచ్చగించుచుండుట.

పురాణకథలు సాధారణముగా ప్రాచీనులమతము. వారి మూఢభక్తి భయము మొదలగువిషయముల ప్రతిపాదించును. తన పరిసరములను బాగుగా నవగతము చేసికొననిబిడ్డడు నట్టి కథలు వినుట కుట్టిట్లూగును. ఈనాటి నిరక్షరకుటుంబములు నట్టికథలన్న పడిచత్తురు. రామాయణమనిన యొకయెద్దుబరువనిన గొల్లనివిషయము మీర తెలింగియేయుందురుగదా! కథలయం దావిష్కృతములగు నాదర్శములే వానిని వినుటవలన భ్రమర కీటన్యాయమొప్పు బిడ్డల యాదర్శములుగూడనగును. కనుక కథలనెంతయో యుక్తాయుక్తజ్ఞానముగలిగి యేర్చి కూర్చి చెప్పటమంచిది. ఈకథలవలననే బిడ్డల నడవడిక గూడ చాలవఱకు చక్కబడుననుట యతిశయోక్తిగానేరదు.

బిడ్డలు మూడు సంవత్సరములు మొదలుకొని

ఆటు సంవత్సరములవఱకు తనకు పరిచితములగు విషయములనుగూర్చిన కథలనే విన నాశించును. ఆతఁ డింకనూ భావనాప్రపంచమెట్టిదియో యెఱుఁగఁడుగదా ! ఉన్నది యున్నట్లే వానికి కనుపడునుగాని యందలి యంతరార్థ మతఁ డరయఁజాలడు. తండ్రి, గుఱ్ఱములు, కుక్కలు, పిల్లులు, ఎలుకలు, తోటిబిడ్డలు మొదలగు వానిని గూర్చిన కథలన్న వానికెంతయోమక్కువ. అట్టి శిశువు పిల్లికూతలు, కుక్కలరుపులు, శివారుతములు నన్న చిందులువేయును. ఆవయస్సువారికి చెప్పకథలయందట్టికూతలు కలుపుటమేలు. కథ మిగుల చిన్నదిగా ఉండవలెను. బుడిబుడినుడులతోడనే చెప్పవలెను. ఉపరి అంత్యప్రాసాదినియమములు మిక్కుటముగా నుండవలెను. అనగా “క త్తీపోయి ధోలువచ్చె థాం థాం” వంటి వాక్యములతో కథ నిండియుండుట మంచిది.

ఆటుసంవత్సరములు దాటిన పిల్లవానికి నూతన భావము లుదయించును. అప్పుడు వాడు నిజమైన కథలనే గాక భావపరంపరలను వృద్ధిపొందించెడి కథలను వినటంకిష్టపడును. మైదానములు, యెడారులు, అటవీప్రదేశములందుజరిగిన సంగతులను వినగోరును. పెద్దపులి సింహము మొదలగువానినిగురించిన కథలు వానివయస్సునకు తగియుండును. అట్టికథ లాంధ్రభాషలో లేకపోలేదు. “అడవిలో అక్కమ్మ మనుమడా, పులిమహారాజు కొడుకా” యను కథలవంటివి చెప్పటం యుత్తమము. ప్రాచీనులు ప్రకృతికిజంకి వనదేవతలను, జలదేవతలను, దయ్యములను బ్రహ్మరాక్షసులను నిర్మించిరి. అవి తప్పక మానవనిర్మిత

ములే గాని తమంతటతాము జనింపలేదు. అలంకారిక ముగా కవులును వానిని వర్ణించియుండిరి. మనవారు వానితోఁగూడిన కథలనుగూడ చెప్పుకొనిరి. అట్టికథ లిప్పటివారును చెప్పుచునేయుండిరి. అట్టికథలు ఆఱు మొదలు యెనిమిదిసంవత్సరముల వయస్సుగల బాలునికి రుచించును. ఇవికాక సాహసీకులగు బాలకులనుగూరించిన కథలన్నను వారికిష్టమే. అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెండ్రు, మేనత్తలు మేనమామలు, కథలలోవచ్చినచో వారికి సంతోషముకలుగును. ఈ యీడుబిడ్డలు పైచుట్టములను గుర్తించుచునేయుండిరిగదా ! తల్లి, తాతయ్య కథచెప్పినచో బిడ్డలు “అమ్మా మనతాత యెప్పుడువస్తా” డని యడుగుటయు సందువలననే.

ఎనిమిదిమొదలు పండ్రెండుసంవత్సరములవఱకును బాలురు వీరరసభాయిష్టములగు కథలను విన నిచ్చుగింతురు. ద్రోణుడు, అశ్వధామ, కర్ణుడు, భీముడు చేసిన చర్యలను వర్ణింపుడని పంతుళ్ళ ప్రాణాలుతీయుదురు. రాజపుత్రుల కథలనినను వారికిష్టమే. యుద్ధమనినచో లొట్టలువేయుదురు. వికర్ణు డర్జునునితో నెటుల సమరకర్మ మొనరించెనో తెలియగోరుదురు. అభిమన్యుని వీరకర్మముల మాటిమాటికి చెవులనొప్పగించి విందురు. అందుల కేగదా అట్టివా రనుదినము “గిల్లి కజ్జములు” తెచ్చుట.

కాని పదమూడవసంవత్సరము పైబడగనే అబ్బయికి మోటుతనముపోయి “నాజూకు” అబ్బును, తనశరీరమును మంచియుడువులతో నలంకరించుకొన వలయుచ నెడికోర్కెలు జనించును. మంచిమంచిబట్టలు ధరించు

కొనిన పాత్రలు, కథలోవచ్చిన వారిని మెచ్చుకొనును. అటులనే, నేనును వస్త్రములు ధరించవలయునని కృత నిశ్చయుడగును. అందులకే మనవారు “చిన్నవానికి గుడ్డచూచినను ముసలివానికి పెండ్లాన్నిచూచినను మురిపె మెక్కువ” యనిరి. బాలికలు కథలోవచ్చిన “భేష్, భేష్” యని లోలోననే మెచ్చుకొందురు. బాలికలను గూర్చిన కథలను విన నిచ్చగింతురు. “అమ్మా, సినిమా” అనెదరు.

పై విషయములనుబట్టి వారివారి యీడునకుతగిన కథలనే చెప్పవలయుననియు, భాషయును వారివారికి తగినదే ప్రయోగింపవలయుననియును, ఏచెత్తనైనను వారిని చదువనీయఁగూడదనియు మనము నేర్చుకొంటిమి. ఇతః ప్రభృతి తిల్లులుగాని తండ్రులుగాని యుపాధ్యాయులుగాని కథలుచెప్పనపు డీ నియమముల పాటించురని నమ్ముచు చున్నాను.

7 రూపాయలకు

కథలు-కావ్యములు-కళలు

నవలలు-నాటకములు

విజ్ఞానవిషయములు - నానాదేశచరిత్రలు - వింతలు
విశేషములు - గుఱించిన పుస్తకములు నెల ౧ కి రెండు
గాని, రెండు నెలలకునాలుగుగాని ప్రకటింపబడును.

అన్నిగ్రంథములు ఆధునికములే
నమ్మాళ్వార్స్ పోస్టుబాక్సు మద్రాసు
౨౫౧

పుస్తకములు

24

